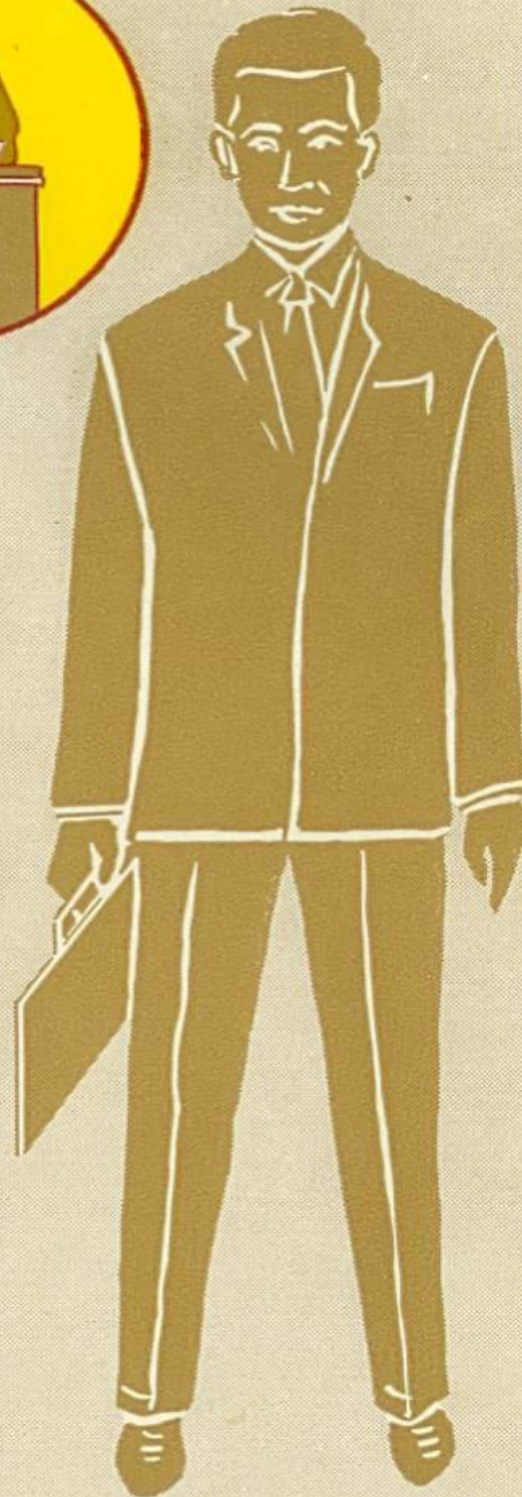

แนว:แนว การเลือกอาชีพ

แนะแนวการเลือกอาชีพ

สำหรับเยาวชน

โดย

ธีระ เจนพิริยประยูร

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย
กองคริสเตียนบรรณศาสตร์
28/2 ซอยประชาอุทิศ
ถนนปฎิพัทธ์ พระนคร 4

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด โรงพิมพ์จักรลสนิทวงศ์
367/18-19 สามแยกไฟฉาย ธนบุรี โทร.671145
นายเล็ก ไชยเทอดธรรม ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา ค.ศ. 1971

คำนำ

ปัญหาที่ทำให้ปวดหัวมากที่สุดอีกปัญหาหนึ่ง ซึ่งเยาวชนเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ก็คือปัญหาเกี่ยวกับ การศึกษาต่อ และการเลือกอาชีพในอนาคต เยาวชนหลายคนกำลังเป็นห่วงกังวลเกี่ยวกับอนาคตของเขามาก พวกกันถามว่า จะทำอะไรต่อไป ในอนาคตที่ไม่มีอะไรแน่นอนนี้ บางคนพบความผิดหวังครั้งแล้วครั้งเล่า ในสิ่งที่เขาคิดจะทำ จนทำให้อ่อนระอาใจ หมุดกำลังใจที่จะบุกบันต่อไป แต่มีเยาวชนอยู่เป็นจำนวนไม่น้อย ที่ประสบความสำเร็จในชีวิตอย่างน่าอัศจรรย์

แม้ว่าหนังสือเล่มนี้อาจไม่สามารถแก้ไขปัญหาทุกอย่างของท่านได้ แต่ก็สามารถช่วยให้ท่านมองชีวิตในอีกแง่หนึ่ง ซึ่งเต็มไปด้วยความหวัง ความมีชัย ทั้งยังให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์หลายอย่าง เกี่ยวกับการศึกษาต่อ การพิจารณาเลือกอาชีพของเยาวชน จึงหวังอย่างยิ่งว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นพระพรแก่ทุกท่าน

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

สารบัญ

	หน้า
1. วิทยแห่งปัญหาสารพัด	6
2. ความหวังที่เที่ยงแท้ของเยาวชน	8
3. ปัญหาเรื่องอาชีพ	11
4. ใครควบคุมอนาคต	14
5. เมื่อเป้าหมายขัดกัน	17
6. การพิจารณาเลือกอาชีพ	21
7. อาชีพที่คริสเตียนควรสนใจ	26

1.วัยแห่งปัญหาสารพัด

“ในโลกนี้ ท่านทั้งหลายมีความทุกข์ยาก” (ยอห์น 16:33)

ขึ้นชื่อว่ามีมนุษย์แล้ว ย่อมต้องประสบปัญหาด้วยกันทั้งสิ้นเพราะเราอยู่ในโลกที่มีปัญหาสารพัดอย่าง พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “ในโลกนี้ ท่านทั้งหลายมีความทุกข์ยาก”

ปัญหาของมนุษย์ย่อมแตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่น แต่ละสิ่งแวดล้อม แต่ละยุค แต่ละวัย และแต่ละบุคคล เด็กมีปัญหาของเด็ก เยาวชนก็ปัญหาของเยาวชน ผู้ใหญ่และคนวัยชราต่างก็มีปัญหาเฉพาะอย่างของเขา ถ้าจะถามว่า คนในวัยใดมีปัญหาหนักที่สุด ย่อมเป็นการยากที่จะตอบได้อย่างถูกต้อง

แต่ถ้าจะถามว่า คนในวัยไหนที่เริ่มรู้สึกตัวอย่างจริงจังว่า กำลังเผชิญปัญหาชีวิตต่าง ๆ คงจะไม่ผิคนักหากตอบว่า วัยรุ่นและวัยหนุ่มสาว ซึ่งบางคนเรียกว่า เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ และบางคนก็เปรียบคนในวัยนี้ว่า เป็นวัยที่กำลังมาถึง “ทางแพร่ง”

ในวัยเด็ก เราอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของผู้ปกครองเกือบทุกอย่าง สิ่งทั่วไปที่เราสนใจก็คือ เรื่องกิน เล่น เพื่อน และความสนุกสนานต่างๆ เราไม่ค่อยห่วงเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้ การงาน และอนาคตนัก แม้เราจะพบปัญหาต่าง ๆ ในวัยนี้ แต่ดูเหมือนว่า เราไม่ค่อยเป็นทุกข์กังวลหวั่นไหว ถึงปัญหาเหล่านั้นเลย บิดามารดา ผู้ปกครอง ญาติพี่น้องจึงต้องรับหน้าที่ เป็นทุกข์กังวลและห่วงใยแทนเรา

เมื่ออายุเราย่างเข้าสู่วัยรุ่นและวัยหนุ่มสาว อายุตั้งแต่ประมาณ 13 ปี ขึ้นไปจนถึง 25 ปี (ซึ่งต่อไปนี้ ข้าพเจ้าขอใช้คำว่า “เยาวชน” แทน) ความเปลี่ยนแปลงหลายอย่างก็เกิดขึ้น ความเปลี่ยนแปลงประการแรก ที่เรารู้สึก คือ ความเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย รูปร่าง ลักษณะต่าง ๆ ของความเป็นเด็กเริ่มค่อย ๆ หดไป ความเป็นหนุ่มสาวก็ค่อย ๆ เจริญขึ้นแทนที่ หลังจากนั้น ความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ก็เปลี่ยนแปลงเขาเริ่มเอาใจใส่ในเครื่องแต่งกาย เริ่มรู้สึกอายต่อเพศตรงกันข้าม แต่ขณะเดียวกัน ความรู้สึกทางด้านเพศก็เริ่มมีมากขึ้นตามลำดับ จนอยากจะมี “คนรัก” คู่ครอง และคิดถึงเรื่องแต่งงาน

เด็กในวัยนี้ เริ่มคิดถึงเรื่องการเรียนรู้ การงาน และชีวิต ในอนาคต เริ่มสังเกตความเป็นไป และความเป็นอยู่ของคนต่าง ๆ เริ่มเปรียบเทียบชีวิตของตนเองกับชีวิตของคนอื่น เริ่มอยากเป็นตัวของตัวเองมากขึ้น เริ่มมีความทะเยอทะยานเกี่ยวกับอนาคตเริ่มวางแผนการหลายอย่างสำหรับตนเอง เพราะเขากำลังจะก้าวจากโลกของเด็ก ซึ่งไม่ต้องรับผิดชอบตัวเอง ไปสู่โลกของผู้ใหญ่ ซึ่งจะต้องรับผิดชอบตัวเองในการกิจเกือบทุกอย่าง นอกจากนั้นความเปลี่ยนแปลง อย่างรวดเร็วของโลกในทุกด้านทำให้เยาวชนในยุคนี้ ต้องพยายามปรับปรุงตัวเอง ให้เข้ากับ โลกและสังคม ที่เขาอาศัยอยู่อย่างรีบเร่ง

เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เหล่านี้ เยาวชนจำนวนมากจึงประสบกับความหนักใจหลายอย่าง เกี่ยวกับชีวิตส่วนตัวของเขา บางอย่างเป็นปัญหาที่เขาไม่เคยพบหรือไม่นึกว่าจะพบมาก่อน ทำให้

เขาสิ้นสนุนง ไม่ผิดอะไรกับนักมวยที่เพิ่งก้าวขึ้นสู่เวทีแห่งการต่อสู้ใหม่ ๆ บางครั้งก็ได้ชัยชนะอย่างเหลือเชื่อทำให้ตื่นเต้น ดีใจ ผ่นผยอง โจนทยาน อย่างทรง จนดูเหมือนว่า ไม่มีใครสามารถเหนี่ยวรั้งความถึกคะนองของเขาไว้ได้ แต่บางครั้ง เมื่อพลาดท่าเสียที เขาก็กลับกลายเป็นคนละคน เขาารู้สึกว่าเป็นเหมือนแกะที่หลงหายอยู่กลางป่าที่บเหมือนคนที่คลำหาทางอยู่ในความมืด จนบางครั้งถึงกับหมดอาลัยตายอยากในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเขาชวนในหลายประเทศปัจจุบัน เฝิญกับ “เจเนอร์เรชั่นเก็บ” หรือปัญหาที่ผู้ใหญ่ไม่เข้าใจเยาวชน และเยาวชนไม่เข้าใจผู้ใหญ่ ทำให้เยาวชนหาความอบอุ่นใจ และที่พึ่งพิงได้ยากยิ่งขึ้น เป็นเหตุให้พวกเขาตกอยู่ในภาวะแห่งความว้าวุ่น กระจวนกระจาย ไร้สันติสุข และอาจเป็นบ่อเกิดแห่งปัญหาสังคมนานาประการ

เยาวชนที่รัก ใช่แล้ว ท่านกำลังเดินมาถึงทางแพร่ง กำลังอยู่ในวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ กำลังจะข้ามจากวัยแห่งความเป็นเด็กไปสู่วัยแห่งการเป็นผู้ใหญ่ วัยนี้เป็นวัยที่สำคัญยิ่ง การตัดสินใจและการกระทำของท่านในขณะนี้ อาจกระทบกระเทือนต่ออนาคตของท่านตลอดชีวิตก็ได้ ขณะนี้ ท่านอาจกำลังพบทางหลายสาย และไม่ทราบว่าจะเดินต่อไปในสายไหนดี อาจพบกับปัญหาเกี่ยวกับการตัดสินใจหลายอย่าง จนทำให้กั้ม จนปัญญาต่อการแก้ไข

ก่อนอื่นข้าพเจ้าอยากจะให้เยาวชนทุกคนรู้ ตามที่พระเยซูคริสต์ตรัสไว้ว่า ในโลกนี้มีความทุกข์เยาวชนทุกคนจะต้องประสบปัญหา มิใช่มีแต่ท่านคนเดียวเท่านั้น ที่ต้องตกอยู่ในภาวะเช่นนี้ ฉะนั้นการเฝิญกับปัญหาต่าง ๆ จึงมิใช่สิ่งที่วิปริตผิดวิสัยบางที ท่านคงคิดว่า ท่านมีปัญหามาก แต่หากท่านพบคนที่มมีปัญหาต่าง ๆ ท่านอาจรู้สึกได้ว่า ปัญหาของท่านนั้นเล็กน้อยเหลือเกินก็ได้

สิ่งที่เยาวชนพึงหวัง จึงมิได้อยู่ที่ว่า จะต้องเฝิญกับปัญหาหรือไม่ แต่อยู่ที่ว่า เมื่อประสบปัญหาแล้ว จะรู้วิธีแก้ไขปัญหาในทางที่ถูกต้องหรือไม่ต่างหาก

“ปัญหา” มิใช่สิ่งที่ให้โทษแก่ชีวิตมนุษย์เสมอไป มีหลายครั้งที่ พระเจ้าทรงอนุญาตให้ปัญหาต่าง ๆ เกิดขึ้นแก่เรา เพื่อเป็นบทเรียนสอนใจเรา ช่วยให้เราได้รับประสบการณ์ที่มีค่าต่าง ๆ ในชีวิต ซึ่งเราไม่สามารถรับได้จากการศึกษาค้นคว้า นอกจากนั้น “ปัญหา” ยังช่วยให้ความเชื่อของเราในพระเยซูคริสต์เข้มแข็งยิ่งขึ้นด้วย มีบางคนกล่าวว่า นักเดินเรือที่มีความสามารถอย่างแท้จริง คือ นักเดินเรือที่สามารถนำเรือฝ่าคลื่นพายุกลางทะเลได้โดยตลอดรอดฝั่ง มิใช่ นักเดินเรือที่เล่นเรืออยู่บนผิวน้ำที่ราบเรียบเท่านั้น

ฉะนั้น “จงมีกำลังเข้มแข็ง และมีใจมั่นคง อย่าสะดุ้งตกใจกลัวเลย” (โยชูวา 1:9)

2. ความหวังที่เที่ยงแท้ของเยาวชน

“จงยินดีเถิด เราชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33)

เมื่อประสบปัญหา สัจชาตญาณของมนุษย์มักบอกแก่เราว่า ต้องหาทางแก้ไขโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง วิธีแก้ไขบางอย่างอาจเป็นวิธีที่ดี แต่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง วิธีบางอย่าง เป็นวิธีซึ่งไม่เพียงแต่ไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้แก่เราเท่านั้น หากยังนำความยุ่งยากลำบาก มาสู่เราเพิ่มขึ้นด้วย วิธีแก้ไขปัญหาซึ่งคนทั่วไปใช้ มีดังต่อไปนี้

หนีปัญหา บางคนรู้สึกว่า กำลังเผชิญปัญหาต่าง ๆ อยู่แต่แทนที่จะเผชิญปัญหาเหล่านั้นด้วยความกล้า เขากลับหนีปัญหาเหล่านั้น โดยปล่อยปละละเลยปัญหาที่เกิดขึ้น พยายามไม่นึกถึงไม่เอ่ยถึง ไม่พูดถึง เกรงว่าเมื่อคิดหรือพูดถึงปัญหาเหล่านี้ จะทำให้ทุกข์ใจมากยิ่งขึ้น บางคนพยายามหนีปัญหา โดยการกลบเกลื่อนด้วยการประพடுத்தที่แปลก ๆ เช่นเป็นคนพูดมาก หัวเราะเก่ง ร้องเพลง กินจุ หรือดื่มเครื่องดื่มของเมา สูบยาเสพติด และหาความบันเทิงเรีงรมณ์ต่าง ๆ เพื่อให้ลืมปัญหาเหล่านั้น บางคนพยายามหนีปัญหา โดยหนีจากสิ่งแวดล้อมที่ตนอยู่เช่นหนีจากโรงเรียน จากที่ทำงาน จากบ้าน เป็นต้น ด้วยคิดว่าหากหนีพ้นจากสิ่งแวดล้อมอย่างนั้นแล้ว ก็จะหนีพ้นปัญหาได้

วิธีที่กล่าวมานี้ อาจช่วยแก้ไขปัญหาก็ได้บ้าง แต่ไม่เป็นวิธีที่แก้ปัญหอย่างแท้จริง แม้เราจะพยายามลืม ไม่คิด ไม่เอ่ย ไม่พูด พยายามสนุกสนานมากสักเท่าใด ปัญหาก็ยังคงอยู่นั่นเอง เมื่อความสนุกเพลิดเพลินหมดไปแล้ว ก็ต้องพบกับมันอีก และมันจะติดตามท่านไปในที่ทุกหนทุกแห่ง และบางทีทำให้มีปัญหาเพิ่มขึ้นเสียด้วยซ้ำ

ข่มความรู้สึก บางคนรู้สึกว่าเขาไม่ควรหนีปัญหา ควรจะมีความกล้าและความอดทนที่เผชิญปัญหา และเขาคิดว่าวิธีที่จะเผชิญกับปัญหาก็คือ อดกลั้นใจไว้ คนประเภทนี้จึงพยายามเก็บปัญหาและความรู้สึกทุกอย่างไว้ในใจ โดยพยายามไม่ให้คนอื่นรู้ถึงความทุกข์ยากของเขา การกระทำเช่นนี้ อาจเป็นสิ่งที่น่าชมเชยในด้านความอดทน แต่การกดดันความรู้สึกไว้มากและนานเกินไป เป็นภัยต่อจิตใจ และสุขภาพมาก บางครั้งต้องล้มป่วย และเป็นโรคนประสาท และหากความกดดันนี้มีมากจนเกินขอบเขต จนไม่สามารถทนต่อไปได้ เขาอาจต้องระเบิดความรู้สึกออกมา เหมือนลูกโป่งที่อัดลมไว้มากเกินไปยอมแตกในที่สุด ซึ่งเมื่อถึงขั้นนั้นย่อมเป็นการยากที่จะแก้ไขบางคนถึงกับทำลายชีวิต เพราะความกดดันทางด้านจิตใจมากจนเกินไป

ระบายความตึงเครียด การระบายความตึงเครียดด้วยวิธีบางอย่างเป็นสิ่งที่ดี ผู้มีปัญหาเคร่งเครียดอยู่ในจิตใจ ควรหาทางระบายออกบ้างในทางที่ถูกต้อง เช่น โดยการออกกำลังกาย การพูดคุยกับเพื่อนสนิท การไปชมสถานที่ต่าง ๆ เป็นต้น แต่การระบายในทางที่ไม่ถูกต้อง ไม่เพียงแต่ไม่ช่วย

แก้ไขปัญหมาแล้ว ยังจะเพิ่มความตึงเครียดแก่จิตใจในภายหลัง กระนั้นก็ตาม การระบายความตึงเครียดอย่างเดียว ก็มีใช้การแก้ไขปัญหอย่างถูกต้อง

ปล่อย “ตามบุญตามกรรม” บางคนคิดว่า วิธีที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหาก็คือ ปล่อยให้เรื่องทุกอย่างที่เกิดขึ้น เป็นไปตามวิถีทางของมัน เพราะเราไม่มีทางที่จะแก้ไขหรือช่วยได้ เมื่อมีปัญหาอะไร ก็ก้มหน้าก้มตาสู้ทนไป จนกว่าปัญหานั้นจะหมดสิ้นไปเอง คนประเภทนี้นับว่าน่าสงสารมาก เพราะจะไม่พบความหวังที่แน่นอนในชีวิตเลย เป็นคนที่มองโลกในแง่ลบ จึงต้องแบกภาระหนักไว้ในจิตใจ ผจญกับความกลัดกลุ้ม ท้อแท้ใจและผิดหวัง ตลอดชีวิต

ตนเป็นที่พึ่งของตน คนประเภทนี้ มีความเชื่อมั่นในตนเอง เขาพยายามต่อสู้และแก้ไขปัญหาทุกอย่างด้วยตัวเองโดยคิดว่า หากเขาพยายามต่อสู้จนถึงที่สุด เขาจะเอาชนะปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ได้ คนประเภทนี้นับเป็นประเภทที่น่าชมเชยมากที่สุด แต่น่าเสียดายที่เขาลืมไปว่าเขามีกำลัง ความสามารถและสติปัญญาจำกัด แม้เขาจะสามารถแก้ปัญหาหลายอย่างได้แต่ก็มีปัญหาหลายอย่างที่เขาต้องยอมจำนน และหากเขายังยืนกรานตลอดไปว่า ตนเป็นที่พึ่งของตนเท่านั้น เขาอาจจะต้องแบกภาระหนักในใจตลอดชีวิต

จิตวิทยา ปรัชญาและจิตวิทยาการแขนงต่าง ๆ สามารถช่วยแก้ไขไปปัญหาต่าง ๆ ของมนุษย์ได้บ้าง แต่ความจริงที่เราเห็นอยู่ในชีวิตประจำวันนี้ ทำให้เราเข้าใจดียิ่งขึ้นว่า สิ่งเหล่านี้ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาให้แก่เยาวชนได้ทั้งหมด เพราะความเจริญก้าวหน้าของโลก ไม่ได้ช่วยให้ปัญหาลดลงแม้แต่น้อย แต่กลับทำให้มีปัญหาเพิ่มพูนยิ่งขึ้น

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า “ในโลกนี้ ท่านทั้งหลายมีความทุกข์ยาก” (ยอห์น 16:33) พระองค์ทรงทราบถึงวิธีการต่าง ๆ ที่เราพยายามเอาชนะปัญหา และทรงทราบว่า เราไม่สามารถเอาชนะปัญหาทุกอย่างได้ด้วยตนเอง หรือโดยอาศัยคนอื่น ท่านก็ยอมรับถึงความจริงข้อนี้ แต่พระเยซูคริสต์มิได้ทรงหยุดเพียงว่า “ในโลกนี้ท่านทั้งหลายมีความทุกข์ยาก” พระองค์ยังตรัสต่อไปว่า “แต่จงยินดีเถิด เราชนะโลกแล้ว” (ยอห์น 16:33)

ขณะนี้ ท่านอาจขาดความสุขความยินดี เนื่องจากปัญหาต่าง ๆ นอกจากปัญหาเกี่ยวกับอาชีพแล้ว ยังมีปัญหาอื่น ๆ อีกสารพัดอย่าง แต่ก่อนที่จะพูดถึงวิธีแก้ไขปัญหาคือ ยากให้ท่านพบความสุขความยินดีเสียก่อน เพราะการที่ท่านจะพยายามแก้ไขปัญหาคือ ด้วยในที่เคร่งเครียด หนักใจ ท้อใจ ย่อมเป็นการลำบากอย่างยิ่ง โดยเหตุนี้ เมื่อกล่าวถึงความทุกข์ยากลำบากแทนที่พระเยซูคริสต์จะเทศนาสั่งสอนให้ท่านฟัง หรือพยายามแก้ไขปัญหาคือ พระองค์กลับทรงหยิบยื่นความสุขความยินดีมาให้ท่านก่อน โดยตรัสว่า “แต่จงยินดีเถิด เราชนะโลกแล้ว” พระองค์ยังตรัสว่า “บรรดาผู้ลำบากเหน็ดเหนื่อย จงมาหาเรา และเราจะให้ท่านทั้งหลายหายเหนื่อยเป็นสุข” (มัทธิว 11:28) “เรามอบความสุขไว้แก่ท่าน

ทั้งหลาย ความสุขของเรา เราให้แก่ท่าน เราให้แก่ท่านไม่เหมือนโลกให้ อย่าให้ใจของท่านเป็นทุกข์
อย่างถาวรเลย” (ยอห์น 14:27)

ท่านได้ต้อนรับพระเยซูคริสต์ ให้เป็นผู้เปลื้องทุกข์ทุกอย่างของท่านแล้วหรือยัง หากท่านมีพระ
เยซูคริสต์อยู่ในท่าน ท่านก็สามารถชนะปัญหาต่าง ๆ ในโลก และมีความสุขความยินดีอย่างเหลือล้น
หากท่านต้อนรับพระเยซูคริสต์ และเชื่อฟังวางใจในพระองค์อย่างแท้จริง ก็เท่ากับว่า ปัญหาทุกอย่าง
ของท่านได้รับการแก้ไขไปครั้งหนึ่งแล้ว ก่อนจะอ่านบทต่อไป ทำไมไม่หยุดสักเล็กน้อย นึกถึงปัญหา
ต่าง ๆ ที่ท่านมี แล้วมอบปัญหานั้นให้แก่พระเยซูคริสต์ ขอให้พระองค์ทรงช่วยแก้ไขปัญหาต่าง ๆ
เหล่านั้นให้ท่าน แต่อย่าลืมมอบชีวิตจิตใจของท่าน ให้แก่พระองค์ด้วย พระองค์ทรงเป็นความหวังที่
เที่ยงแท้ของเขวachsenทุกคน

3. ปัญหาเรื่องอาชีพ

“อย่าเป็นคนเขลา แต่จงเข้าใจว่า น้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้น เป็นอย่างไร” (เอเฟซัส 5:17)

ในวัยเด็ก เราไม่ต้องเอาใจใส่ในเรื่องอาชีพ เพราะเรายังไม่โตพอที่จะประกอบอาชีพได้ประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งโดยทั่วไป เราไม่จำเป็นต้องประกอบอาชีพ เพราะคุณพ่อ คุณแม่หรือผู้ปกครองเป็นผู้รับผิดชอบความเป็นอยู่ของเราทุกอย่าง

เมื่อเราเข้าสู่วัยรุ่น และค่อย ๆ ย่างเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ เราเริ่มต้องรับผิดชอบตัวเองมากขึ้น จนกระทั่งต้องประกอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อการดำรงชีพประจำวัน ไม่ว่าเราจะชอบหรือไม่ก็ตามเมื่อเวลามาถึง เราจะต้องทำงานเลี้ยงชีพตัวเองและอาจจะหาเลี้ยงชีพคนอื่น ๆ ด้วย จะพึงพาอาศัยผู้อื่นตลอดชีวิตไม่ได้ พระคริสตธรรมคัมภีร์ สอนว่า “จงตั้งเป้าว่า จะเป็นคนมีใจสงบเยียบ และจะทำกิจธุระของตนเอง และทำงานด้วยมือของตนเอง” (1 เธสะโลนิกา 4:11) คนที่มีใจสงบเยียบจึงมักเป็นคนที่มีความตั้งใจทำงาน พระคริสตธรรมคัมภีร์ยังสอนอีกว่า “ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดไม่คิดที่จะทำการ ก็อย่าให้เขากิน” เพราะมีบางคน “ประพฤติกะกะ ไม่ทำอะไรเลย แต่เที่ยวยุ่งกับธุระของคนอื่น... เรากำชับและเตือนสติคนเช่นนั้น ด้วยเห็นแก่พระเยซูคริสตเจ้าฉันเอง ให้เขาทำการด้วยใจสงบ และกินอาหารของตนเอง” (2 เธสะโลนิกา 3:10-12)

การประกอบอาชีพเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง แต่การเลือกอาชีพที่ดีและเหมาะสมกับแต่ละคนนั้น เป็นปัญหาที่ใหญ่ที่เยาวชนส่วนมากต้องเผชิญ เราพอจะสรุปปัญหาเกี่ยวกับอาชีพได้สามประการคือ

หนึ่ง ปัญหาไม่มีเป้าหมาย ในการประกอบอาชีพที่เหมาะสม

สอง ปัญหากลัวว่าจะไม่ได้ประกอบอาชีพตามที่ตนมุ่งหมายไว้ และ

สาม ปัญหาเรื่องเป้าหมายที่ขัดกัน

ในบทนี้เราจะกล่าวถึงปัญหาแรกเพียงปัญหาเดียว

ถ้าถามเยาวชนทั่วไปในปัจจุบันว่า “ในอนาคต จะประกอบอาชีพอะไร” จะมีเยาวชนจำนวนไม่น้อยที่ตอบว่า “ไม่รู้” บางคนอาจให้คำตอบหลายอย่างที่ไม่น่าเหมือนกัน แต่บางคนอาจสาธยายถึง ความทะเยอทะยานของเขาเกี่ยวกับอนาคต จนท่านคิดว่า เขาเพ้อเจ้อ ผันหวน และอวดตัวมากกว่า บางคนอาจบอกเป้าหมายในชีวิตของเขา แต่เป้าหมายที่เขาตั้งไว้นั้น อยู่ห่างไกลความจริงมากเหลือเกิน

คำถามที่ว่า “ในอนาคต ท่านจะทำอะไร หรือประกอบอาชีพอะไร” จึงเป็นคำถามที่ดี เพราะเป็นคำถามที่ทำให้ท่านคิด พิจารณาตนเอง และอาจนำไปสู่การเตรียมตัวสำหรับอนาคตตั้งแต่เนิ่น ๆ ทำให้ท่านดำเนินชีวิตอย่างมีเป้าหมายหรือจุดมุ่งหมาย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญมาก คนที่จะสร้างดีก ย่อมต้องมี

เป้าหมายไว้ว่า จะสร้างกี่ชั้น สร้างได้ไหม และสร้างอย่างไร คนที่จะเดินทางย่อมรู้ว่า จะเดินทางไปไหน ไปทำไม ไปด้วยวิธีใด เป็นต้น มิฉะนั้นแล้ว แรงงานและทุนทรัพย์ที่เสียไปอาจไร้ความหมายทั้งสิ้น แม้แต่ในการประกาศพระกิตติคุณอาจารย์เปาโลเองก็ยังบอกว่า “ข้าพเจ้าจึงวิ่งแข่งโดยหวังชนะเป็นแน่ ข้าพเจ้าต่อสู้ ไม่เหมือนกับนักมวยที่ชกลม” (1 โครินธ์ 9:26)

คนที่มีเป้าหมายในชีวิตของเขา มักจะมีความมั่นใจในสิ่งที่ตนทำ และพยายามหาทางเพื่อเดินไปสู่เป้าหมายนั้น ตัวอย่างเช่น คนที่มีเป้าหมายในชีวิตว่า จะเป็นนางพยาบาลต้องพยายามเตรียมตัว และทำทุกอย่าง เพื่อให้ก้าวถึงจุดหมายปลายทางนั้น แม้บางครั้งอาจต้องฟันฝ่าอุปสรรคบางอย่าง ต้องอดทน แต่เมื่อเขาพยายามก้าวไปที่ละเล็กละน้อยเขาก็จะไปถึงจุดหมายปลายทางได้ในวันหนึ่ง วันนั้นเขาจะพบความปิติยินดี ความอึดใจ และสามารถทุ่มเททั้งกำลังใจกำลังกาย ตลอดจนความสามารถ และทุนทรัพย์ ในงานที่เขาชอบ และเหมาะสมกับเขา ได้เต็มที เขาสามารถช่วยให้งานเจริญก้าวหน้า เกิดดอกออกผล เป็นที่นาชื่นชมยินดี นักวิทยาศาสตร์ และผู้พบความสำเร็จในชีวิตอีกหลายท่าน ย่อมเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องเหล่านี้

ในทางตรงกันข้าม คนที่ไม่มีเป้าหมายอะไรในชีวิตเลยหรือคนที่บอกว่า “อะไรก็ได้” แม้จะสามารถดำเนินไปถึงเป้าหมายใดเป้าหมายหนึ่ง แต่เป้าหมายนั้น อาจเป็นเป้าหมายที่เขาไม่ชอบ และไม่เหมาะแก่เขาอย่างแท้จริง ทำให้เขาต้องเสียเวลา เสียแรง เสียทรัพย์ กลับไปตั้งเป้าหมายใหม่ บางคนเห็นว่า ไม่ว่าเขาจะชอบหรือไม่ก็ตาม แต่เมื่อได้ลงทุน ลงแรง และเสียเวลามากแล้ว ก็ควรจะพยายามทำต่อไป คนเหล่านี้ นับว่ามีน้ำใจที่น่าชมเชย แต่การพยายามทำในสิ่งที่ตนไม่ถนัด ที่ไม่เหมาะกับตัวเอง แม้จะทำต่อไปได้ ก็ทำได้ไม่ได้นัก เพราะความสามารถและความรู้สึกย่อมฟ้องตัวเอง จึงพบความสำเร็จและความอึดใจในงานนั้นได้ยาก ผู้ที่ทำงานด้วยความจำใจเช่นนี้ มักจะพบปัญหาหลายอย่างในเวลาต่อไปด้วยเพราะขาดความสุขในจิตใจ ขาดความมั่นใจในงานที่ทำ จนอาจถึงกับต้องเปลี่ยนอาชีพใหม่หลายครั้ง ทำให้กระทบกระเทือนถึงชีวิตของตนเองและครอบครัว

นิกร คงเป็นตัวอย่างที่ดีในเรื่องนี้ เขาจบชั้น ม.ศ. 3 เมื่อหลายปีมาแล้ว เนื่องจากไม่มีเป้าหมายอะไรในชีวิตเมื่อเห็นคนกำลัง “แห่อ” เรื่องวิทยุ จึงสมัครเข้าเรียนเป็นช่างแก้ววิทยุ คิดว่า เมื่อจบออกมาแล้วคงจะทำรายได้ได้ดี แต่หลังจากเรียนจบ เขาพบว่า เขาไม่ค่อยเหมาะสมกับงานทางด้านนี้เสียเลย และงานนี้ก็ไม่สามารถอำนวยความสะดวกให้เขาเป็นเศรษฐีได้ดังที่คิด แทนที่จะทำงานเป็นช่างวิทยุ หรือเปิดร้านขายวิทยุ เขากลับไปทำงานที่ร้านขายยาแห่งหนึ่ง แต่ทำได้ไม่กี่ปี ก็รู้สึกที่ไม่ค่อยชอบงานนี้เท่าไรนัก จนผลสุดท้าย เขาต้องเปลี่ยนอาชีพเป็นชาวสวน

นิกรยังนับว่าดีกว่าเพื่อนอีกหลายคน ที่ไม่ต้องเคืองแค้นอยู่กับการทำงานทำมานาน เพื่อนบางคนของเขาเปลี่ยนงานบ่อยเกินไป จนบัดนี้ยังไม่สามารถตั้งตัวได้ เพื่อนเหล่านี้ ตอนแรกมิได้

ตั้งเป้าหมายอะไรในชีวิตเลย เขาปล่อยให้เวลาผ่านไปกับความสนุกสนาน ทำในสิ่งที่ไร้สาระไร้ประโยชน์ จนลืมหัดถึงอนาคต กลายเป็นคนที่ล่องลอยกว้างไปตามยถากรรมอย่างไร้จุดหมายปลายทาง เมื่อเวลาผ่านไปนานวันเข้า ครั้นคิดว่าจะตั้งเป้าหมายใหม่ ก็รู้สึกว่ตัวเองหลงทางจนไม่สามารถจะตั้งตัวได้ปัญหาวัยรุ่น อาชญากร และปัญหาสังคมต่าง ๆ มีไม่น้อย ที่เกิดจากสาเหตุดังที่กล่าวมานี้

ข้อสำคัญก็คือ ในการตั้งเป้าหมายสำหรับการประกอบอาชีพนั้น ท่านควรจะต้องตั้งให้ถูกต้องด้วย อย่างมองเห็นแต่ผลประโยชน์รายได้ ชื่อเสียง ตำแหน่ง เป็นส่วนใหญ่ จนมองข้ามความสามารถ ความเหมาะสมของตนเอง และน้ำพระทัยของพระเจ้าที่มีต่อท่าน ทำให้พบความผิดหวัง เยาวชนหลายคนมีความทะเยอทะยาน อยากเป็นนายแพทย์ นักวิทยาศาสตร์ นักวิศวกร ถ้าถามเขาว่า ทำไมจึงอยากเป็นเช่นนี้ คำตอบมักจะเป็นในทำนองที่ว่า เพราะเป็นอาชีพที่มีเกียรติ รายได้ดี โก้หรู ฯลฯ แต่เขาลืมนึกไปว่า ความสามารถ ความเหมาะสมทุนทรัพย์ ตลอดจนสุขภาพ และอื่น ๆ ของเขา อาจไม่อำนวยให้เขาก้าวไปถึงจุดหมายปลายทางนั้นได้ เขาลืมนึกเสียว่า พระเจ้าทรงมีแผนการบางอย่างที่ดีกว่านั้นสำหรับเขา จึงคือร้อนพยายามทำตามความคิดให้ได้ ทำให้ต้องเสียแรง เสียเวลา โดยไร้เหตุ และต้องเรียนบทเรียนแห่งความถ่อมตนด้วยวิธีที่ชอกช้ำใจ

พระคริสตธรรมคัมภีร์สอนว่า “จงซื้อโอกาสมาใช้ เพราะว่าบัดนี้เป็นกาลที่ชั่ว” (เอเฟซัส 5:16) เวลาทุกนาทีที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่เราล้วนแต่มีค่า ควรใช้เวลาให้เป็นประโยชน์อย่าปล่อยให้ล่วงเลยไปอย่างไร้ความหมาย จงตั้งเป้าหมายในชีวิตของท่านไว้ให้ดี และมุ่งไปยังเป้าหมายนั้นด้วยความมั่นคง สำหรับท่านที่ยังไม่รู้แน่แน่ว่า ควรจะตั้งเป้าหมายในชีวิตของท่านเช่นใดและไม่อยากเสียเวลาปล่อยให้ชีวิตผ่านไปอย่างเรื่อยเปื่อย ท่านควรจะเริ่มถามตัวเองเสียตั้งแต่เดี๋ยวนี้ว่า “ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายในอนาคตไว้อย่างไร” เมื่อใช้เวลาคิด พิจารณา ตรึกตรองพอสมควร ท่านอาจได้คำตอบบางอย่าง บทต่อ ๆ ไปในหนังสือนี้ จะช่วยให้ท่านรู้จักพิจารณาตนเองได้มากยิ่งขึ้น แต่สิ่งสำคัญที่สุดก็คือ จงแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของท่าน หากท่านมีเป้าหมายบางอย่างอยู่แล้ว จงมอบเป้าหมายนั้น ให้อยู่ในการนำของพระเจ้า หากยังไม่มีเป้าหมายอันใด หรือไม่แน่ใจในเป้าหมายของท่าน ก็ถึงเวลาแล้วที่ท่านจะอธิษฐานทูลพระองค์ว่า “พระองค์มีพระประสงค์ให้ข้าพเจ้าทำอะไร” เหมือนดังคำอธิษฐานของอาจารย์เปาโลในวันที่ท่านกลับใจบังเกิดใหม่ว่า “พระเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำประการใด” (กิจการ 22:10) หากท่านมีใจแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าจริง ๆ ท่านจะได้ยินพระสุรเสียงของพระองค์ในใจของท่าน อย่างชัดเจนว่า “ทางนี้แหละเดินไปเถอะ” (อิสยาห์ 30:21) ทางของพระเจ้าย่อมเป็นทางที่ดีที่สุดสำหรับท่าน

เหตุฉะนั้น “อย่าเป็นคนเขลา แต่จงเข้าใจว่า น้ำพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นเป็นอย่างไร” (เอเฟซัส 5:17)

4. ใครควบคุมอนาคต

“...องค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นผู้ทรงช่วยข้าพเจ้า...” (ฮีบรู 13: 6)

เยาวชนบางคนอาจมีเป้าหมายที่ดี เกี่ยวกับชีวิตในอนาคตของเขา และเขารู้ว่า เป้าหมายที่เขาวางไว้นั้น มิใช่เป็นเป้าหมายที่เกิดจากความเห็นแก่ตัว แต่เป็นที่พอพระทัยพระเจ้าต่างหาก และเขาก็ได้มอบแผนการทุกอย่างในชีวิต ไว้กับพระองค์ กระนั้นตาม บางคนก็อดที่จะสงสัยและถามไม่ได้ว่า เขาจะบรรลุ ถึงจุดหมายปลายทางนั้นได้อย่างไร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เมื่อประสบอุปสรรค ปัญหา และสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดีความสงสัยจะทวีขึ้น จะเกิดความกระวนกระวายใจ เป็นทุกข์กังวลใจ ทำให้ขาดความสุขยินดี ซึ่งคนในวัยนี้ควรจะได้รับ

ปัญหาเกี่ยวกับอนาคต ซึ่งรบกวนจิตใจของท่านเช่นนี้จะหมดไป หากท่านรู้และเข้าใจว่า ใครเป็นผู้ควบคุมอนาคต

ชีวิตของโยเซฟในพระคัมภีร์เดิม คงจะให้ข้อคิด และบทเรียนที่มีค่า ต่ออนาคตของท่านทั้งหลายอย่าง แต่ก่อนอื่นใด ข้าพเจ้าใคร่ที่จะขอให้ท่านระลึกเสมอว่า พระเจ้าทรงมีแผนการที่ดีที่สุดสำหรับท่าน แต่พระองค์ไม่ทรงสามารถนำท่านไปถึงแผนการอันประเสริฐนั้นได้ หากท่านไม่ยอมเชื่อไว้วางใจพระองค์ และไม่ยอมมอบชีวิตของท่าน ให้อยู่ในการควบคุมของพระองค์

พระคริสตธรรมคัมภีร์ ไม่ได้กล่าวถึงเรื่องราวในวัยเด็กของโยเซฟ เมื่อกล่าวถึงเรื่องราวของโยเซฟในครั้งแรกนั้น โยเซฟมีอายุ 17 ปี หรือเป็นวัยรุ่นแล้ว (ปฐมกาลบทที่ 37) แต่เชื่อว่าโยเซฟเป็นเยาวชนที่รู้จักพระเจ้า รักพระองค์ และได้มอบชีวิตในอนาคตของเขาไว้ใน การนำของพระเจ้า เขาประพฤติดัวเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า เกลียดชังความผิดบาป ดำเนินชีวิตในทางชอบธรรม และเป็นที่พอใจของบิดามารดาด้วย

เมื่อโยเซฟมีอายุได้ 17 ปี บิดาใช้ให้ไปเลี้ยงสัตว์กับพี่ชายของเขา ซึ่งโยเซฟก็ปฏิบัติตามโดยดี เชื่อว่าโยเซฟมีความทะเยอทะยานเกี่ยวกับชีวิตในอนาคตของเขา แต่โยเซฟมอบความทะเยอทะยานนั้นไว้ใน การทรงนำของพระเจ้า และถ่อมตัวลง เชื่อฟังบิดา ทำงานที่บิดามอบให้ด้วยความเต็มใจ โดยเชื่อว่า เมื่อเวลาของพระเจ้ามาถึง พระองค์จะทรงนำเขาไปถึงจุดหมายปลายทาง ที่เขาปรารถนา และที่พระเจ้าพอพระทัย

นักจิตวิทยาบอกว่า ความฝันเป็นทางหนึ่งที่จะระบายความรู้สึกนึกคิดของเราเองออกมา ให้เห็นเป็นภาพ จะสังเกตได้ว่าเมื่อท่านได้ยินหรือได้อ่าน หรือคิดถึงสิ่งใด ๆ มาก ๆ ท่านก็มักจะฝันถึงสิ่งนั้น ๆ หากความคิดที่กล่าวมานี้ เป็นความจริง เราก็อาจพูดได้ว่า โยเซฟเป็นคนมีความทะเยอทะยานที่สูงมาก

คิดจะเป็นหัวหน้า เป็นนาย หรือเป็นเจ้า เป็นข้าราชการตำแหน่งสูงเสมอ จึงได้ฝันในทำนองที่ว่า แม้แต่คนในครอบครัวก็ต้องให้ความเคารพนับถือแก่เขา

ความทะเยอทะยาน หรือความปรารถนาที่จะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดในอนาคต ไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่ผิด เพราะความทะเยอทะยานทำให้เรามีเป้าหมายในชีวิต และเป็นพลังผลักดันให้เราก้าวไปสู่เป้าหมาย ด้วยความพากเพียร แต่เราต้องมอบความทะเยอทะยานของเรา ให้อยู่ในการควบคุมของพระเจ้า เพื่อให้สามารถใช้ความทะเยอทะยานนั้นเป็นประโยชน์ หากเราปล่อยให้ความทะเยอทะยานของเรามีอำนาจเหนือจิตใจของเรา จนเรากลายเป็นทาสของความทะเยอทะยานนั้น บางครั้งอาจเป็นภัยอย่างร้ายแรงต่อเราได้ โยเซฟมอบความทะเยอทะยานของเขาให้แก่พระเจ้า พระองค์พอพระทัยในความปรารถนาของโยเซฟจึงส่งแสงพระทัยของพระองค์ให้โยเซฟรู้ในความฝัน เพื่อยืนยันให้โยเซฟรู้ว่า พระองค์พอพระทัยในความปรารถนานั้น

ผู้ที่เชื่อและวางใจในพระเจ้าอย่างแท้จริง พระองค์จะทรงบันดาลให้จิตใจของเขามีแต่ความปรารถนาที่ดี หากเขามีความปรารถนาบางอย่างอยู่แล้ว พระองค์จะทรงส่งแสงให้เขารู้ว่าความปรารถนาที่เขามีอยู่ในใจนั้น เป็นที่พอพระทัยของพระองค์หรือไม่

แม้โยเซฟอาจจะรู้ว่า พระเจ้าพอพระทัยที่เขาจะได้เป็นใหญ่ในอนาคต โยเซฟไม่ได้ใช้วิธีของตนเองเพื่อจะได้ถึงความเป็นใหญ่นั้น เขารอคอยการนำของพระเจ้าด้วยความอดทน ทำงานที่ตนต้องทำ อยู่ในขณะนั้นให้ดีที่สุด แต่การทำตามพระทัยของพระเจ้า หาใช่จะทำให้ชีวิตของเราราบรื่น อยู่เย็นเป็นสุขเสมอไปไม่ เราอาจต้องเผชิญกับการทดลอง อุปสรรคความเข้าใจผิด การใส่ร้าย ตลอดจนความทุกข์ยากลำบากอื่น ๆ ดังเช่นโยเซฟซึ่งต้องประสบความยากลำบากหลายอย่างถูกพวกพี่ชายกลั่นแกล้งจับเอาไปขายเป็นทาส ถูกคูหมิ่นเหยียดหยาม ต่อมาชีวิตของเขาก็เริ่มแจ่มใสขึ้น แต่แล้วก็ถูกใส่ร้าย ถูกจำคุก แม้แต่เพื่อนซึ่งเขาคิดว่าพอจะช่วยเหลือเขาได้ ก็กลับลืมนึกเสีย แต่พระเจ้า ไม่ทรงลืมคนของพระองค์ พระองค์ไม่ทรงทอดทิ้งผู้หนึ่งผู้ใด ที่เชื่อและวางใจในพระองค์เมื่อเวลาของพระองค์มาถึง พระองค์ทรงยกโยเซฟขึ้น จากฐานะที่ต่ำต้อยที่สุด และวางเขาอยู่ในฐานะที่สูงที่สุด ตามที่พระองค์ทรงหมายพระทัยไว้ตั้งแต่แรกเริ่ม

ขอให้ท่านย้อนกลับไป ดูชีวิตของโยเซฟอีกครั้งหนึ่งบิดาของโยเซฟรักโยเซฟมาก แต่ก็คงอยากให้โยเซฟเป็นคนเลี้ยงแกะตลอดชีวิต เพื่อว่าโยเซฟจะได้อยู่กับบิดาตลอดไป แต่บิดานะหรือ จะเป็นผู้ควบคุมอนาคตของโยเซฟได้

พี่ชายของโยเซฟอิจฉาโยเซฟมาก และไม่ชอบใจในความซื่อสัตย์ของโยเซฟ คิดจะทำลายอนาคตของโยเซฟเสียโดยขายเป็นทาสให้แก่ชาวต่างประเทศ ด้วยความมั่นใจว่า เป็นการกำจัดโยเซฟเสียได้ อย่างเด็ดขาดแล้ว แต่พี่ชายจะควบคุมอนาคตของโยเซฟได้หรือ

พระเจ้าสถิตอยู่กับโยเซฟ แม้จะตกต่ำและได้รับความลำบากพระองค์ก็ทรงค่อย ๆ ยกเขาขึ้น แต่ มารก็พยายามจะทำลายโยเซฟ โดยให้สตรีคนหนึ่งมาล่อลวงโยเซฟให้หลงทำบาป เมื่อโยเซฟปฏิเสธ สตรีคนนั้นก็ใส่ร้ายเขา ทำให้เขาต้องถูกจำคุกสตรีคนนั้นคงพูดกับโยเซฟอย่างสมน้ำหน้าว่า “ฉันช่วยให้ ได้ดีแต่เมื่อไม่ยอมได้ ก็เป็นคนจู้จุกเสียดอะ สมน้ำหน้า” แต่สตรีคนนั้นนะหรือ จะควบคุมอนาคตของ โยเซฟได้

ไม่มีทางที่จะเป็นเช่นนั้นได้อย่างเด็ดขาด เมื่อโยเซฟมอบชีวิตของเขา ให้แก่พระเจ้าอย่างแท้จริง แล้ว อนาคตของเขาก็ไม่ได้อยู่ในกำมือของมนุษย์อีกต่อไป แต่อยู่ในพระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า อุปสรรคและปัญหาทุกอย่างที่เกิดขึ้น เป็นเพียงแต่เครื่องมือที่ช่วยผลักดัน ให้โยเซฟดำเนินไปสู่ เป้าหมายที่พระเจ้าพอพระทัยมากยิ่งขึ้นทุกที

ท่านมีเป้าหมาย หรือความทะเยอทะยานอะไร เกี่ยวกับอนาคตบ้างไหม จงมอบให้พระเจ้าทรง นำท่าน จงเชื่อฟังในพระเจ้าตลอดไป ทำในสิ่งที่ท่านกำลังอยู่ในปัจจุบันให้ดีที่สุดถ่อมตัวลง รอคอยการ นำของพระเจ้าด้วยความอดทน อย่าใช้วิธีของตนเองเป็นใหญ่ เพราะอนาคตของท่านอยู่ในพระหัตถ์อัน ทรงฤทธิ์ของพระเจ้าแล้ว พระองค์ทรงเป็นผู้ควบคุม เมื่อเวลาของพระองค์มาถึง พระองค์จะทรง เปิดทางให้ท่าน ทำให้ความปรารถนาของท่านสำเร็จ ตามที่พระองค์ทรงพอพระทัย

“เหตุฉะนั้น เราทั้งหลายอาจกล่าวด้วยใจกล้าว่า องค์พระผู้เป็นเจ้า เป็นผู้ทรงช่วยข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะไม่กลัว มนุษย์จะกระทำอะไรแก่ข้าพเจ้าได้เล่า” (ฮีบรู 13:6)

“ขอพระเยโฮวาห์ทรงนำข้า	ทางโลกนี้เหมือนป่ากันดาร
ข้าเหนื่อยแต่พระองค์ทรงฤทธาน	ขอทรงครองป้องกันโปรดปราน
พระบิดาเจ้า พระบิดาเจ้า	โปรดเลี้ยงข้าด้วยทิพย์อาหาร
โปรดทรงนำไปสู่น้ำพุใส	ซึ่งมีน้ำชีวิตหลังไหล
ขอเสาไฟและเสาเมฆนำหน้าไป	จนถึงหนทางสุดปลาย
ขอพระเจ้าผู้ช่วย ขอพระเจ้าผู้ช่วย	ทรงป้องกันพ้นอันตราย”

“เพลงแห่งชีวิตคริสเตียน” บทที่ 213

5. เมื่อเป้าหมายขัดกัน

“พระองค์ทรงฤทธิ์อาภรณ์ ซึ่งข้าพเจ้าได้ฝากไว้กับพระองค์” (2 ทิโมธี 1:12)

ขณะที่ท่านกำลังพิจารณา หรือตัดสินใจเกี่ยวกับการเลือกอาชีพอยู่นี้ ท่านอาจพบข้อขัดแย้งบางประการ ทำให้ท่านไม่สามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง ข้อขัดแย้งส่วนตัวของแต่ละคนอาจไม่เหมือนกัน แต่ในบทนี้ขอนำข้อขัดแย้ง ซึ่งมักเกิดแก่เยาวชนโดยทั่วไป มากล่าวไว้พอสังเขปสักสามประการ ดังนี้

ประการแรก เกี่ยวกับความสนใจในงานหลายอย่าง ในขณะเดียวกัน

ประการที่สอง เกี่ยวกับรายได้ หรือเงินเดือน

ประการที่สาม เกี่ยวกับผู้ปกครองหรือบิดามารดา

ประการแรก เมื่อท่านสนใจในงานหลายอย่าง ในขณะเดียวกัน

ก่อนอื่น เราควรจะ让您เข้าใจเสียก่อนว่า งานทุกชนิดที่ซื่อสัตย์ สุจริต ที่พระเจ้าทรงยินดีให้เราทำ เป็นงานที่มีเกียรติทั้งสิ้น ท่านควรจะดีใจ ภูมิใจ และขอบคุณพระเจ้าที่ทรงนำให้ท่านทำงานนั้น ๆ เพราะพระองค์ทรงทราบว่า งานอย่างนั้นเหมาะที่สุดสำหรับท่าน

โดยทั่วไป เมื่อเราเริ่มพิจารณาเกี่ยวกับงานต่าง ๆ เราอาจพบว่า งานที่เราสนใจหรือที่เราคิดว่าเหมาะกับเรานั้นมีมากมายหลายอย่าง ทำให้ยากแก่การตัดสินใจอย่างยิ่ง

ในฐานะที่เป็นคริสเตียน เราต้องแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า ว่าพระองค์ทรงมีพระประสงค์ให้เราทำอะไรมากที่สุดเมื่ออธิษฐานทูลขอให้พระองค์ทรงนำเราแล้ว พระองค์อาจสำแดงให้ท่านเห็นส่วนดีและส่วนไม่ดีต่าง ๆ ของงานแต่ละอย่างให้เห็นว่ามีโอกาสที่จะเป็นพยานเพื่อพระองค์ ในงานอย่างหนึ่งมากกว่างานอีกอย่างหนึ่ง และหากงานไหนที่พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะให้ท่านทำจริง ๆ พระองค์จะประทานความมั่นใจ และสันติสุขในการตัดสินใจให้แก่ท่าน

แต่บางครั้ง เมื่ออธิษฐานแล้ว หากรู้สึกว่ พระเจ้าทรงพอพระทัยในงานทุกอย่างที่ท่านชอบ นั่นหมายความว่า พระเจ้าทรงต้องการให้ท่านใช้สามัญสำนึก และสติปัญญาของท่านในการคิดพิจารณาด้วย พระเจ้ามิได้ทรงบังคับจิตใจของผู้หนึ่งผู้ใดหากแต่ประทานความรู้สึกรู้สึกนึกคิด สติปัญญา จิตวินิจัย ผิดและชอบ เพื่อว่าเราได้มีอิสระในการเลือกทำ ในสิ่งที่เราเห็นว่าดี และเป็นทีพอพระทัยพระเจ้า เหมือนกับเมื่อท่านไปรับประทานอาหารที่ร้านอาหาร พบร้านที่ท่านชอบอยู่ใกล้ ๆ กันสองสามร้าน ท่านรู้ว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยที่ท่านจะรับประทานอาหาร และพระองค์มิได้ทรงสะกิดใจให้ท่านระแวงแคลงใจร้านใดเป็นพิเศษท่านก็ย่อมใช้สามัญสำนึกของท่าน เลือกรับประทานอาหารในร้านหนึ่งร้านใดได้อย่างเสรี

แต่การใช้สามัญสำนึกให้เกิดผลดีนั้น ควรมีหลักและข้อแนะนำบางประการ จึงช่วยให้ท่านตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้นหากท่านสนใจในงานหลายอย่างในขณะเดียวกัน และไม่ว่าจะตัดสินใจอย่างไรดี ลองพิจารณาคำแนะนำต่อไปนี้ดูบ้างก็จะเป็นประโยชน์ไม่น้อย

หนึ่ง เลือกงานที่ท่านมีโอกาสทำได้มากที่สุด หรืออยู่ใกล้มือท่านมากที่สุด

สอง เลือกทำงานที่ท่านสนใจมากที่สุด และที่ท่านสามารถใช้ความสามารถได้มากที่สุด

สาม หากเป็นไปได้ และไม่เป็นการใช้เวลาอันเกินไป ลองทำงานทั้งสองสามอย่างที่ท่านชอบทำ เพื่อจะพิสูจน์ความเหมาะสม ความสามารถ และความชอบของท่านอย่างแท้จริง

สิ่งหนึ่งที่เยาวชนควรระมัดระวัง ก็คือ เมื่อเริ่มทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว และคิดว่างานนั้นเหมาะสมกับตน ก็จงพยายามทำงานต่อไป อย่าเปลี่ยนงานในทันทีที่ประสบความลำบาก หรือรู้สึกไม่ชอบมากนัก เพราะแท้จริง ไม่มีงานอะไรสักอย่างที่ง่ายจริง ๆ และที่เหมาะสมกับเราทุกประการ ความรู้สึกชอบและความสบายใจ หรือความเหมาะสม จะทวีขึ้นเป็นลำดับ เมื่อเรามีความชำนาญเพิ่มขึ้น

ประการที่สอง รายได้หรือเงินเดือน

รายได้หรือเงินเดือนมีอิทธิพลต่อการพิจารณา และการตัดสินใจ เกี่ยวกับการเลือกอาชีพมาก เพราะทุกคนต้องการสวัสดิภาพในการครองชีพ บางคนอาจพบว่า มีงานหลายอย่างที่เขาสามารถทำได้ แต่งานที่เขาชอบมากและสามารถทำได้ดีนั้นให้รายได้แก่เขาน้อย ส่วนงานอื่น ๆ ที่เขาไม่ค่อยชอบนัก และไม่ค่อยถนัด กลับให้รายได้แก่เขามาก ซึ่งสร้างความลำบากในการตัดสินใจให้แก่เขาอย่างยิ่ง

เกี่ยวกับข้อขัดแย้งในเรื่องรายได้นี้ สิ่งแรกที่คริสเตียนพึงระลึกอยู่เสมอ คือ เงิน ไม่ใช่กุญแจไขไปสู่ความสุขสมบูรณ์ทุกอย่างในชีวิตเสมอ การมีรายได้มากขึ้น ไม่ใช่เป็นการรับประกันว่า ท่านจะสุขสมบูรณ์มากขึ้นเสมอไป น่าเสียดายเหลือเกินที่บางคนเห็นแก่เงินเป็นใหญ่ จนไปประกอบอาชีพที่แม้แต่ชาวโลกเองก็รังเกียจ ตอนแรกเขาอาจจะจิตใจที่ได้เงินมาก แต่ต่อมาไม่นานนัก ความผิดหวัง ความซอกซำระกำใจก็จะเกิดขึ้น ทำให้เขาเสียใจไปเป็นเวลานาน

พระคริสตธรรมคัมภีร์เตือนเราว่า อย่าเห็นแก่เงิน “คำว่าความรักเงินทองนั้น ก็เป็นรากแห่งความชั่วทุกอย่าง และบางคนที่ได้โลกเงินทอง จึงได้หลงไปจากความเชื่อ และความทุกข์เป็นอันมาก จึงทิ่มแทงตัวของเขาเองให้ทะลุ” (1 ทิโมธี 6:10) ขณะเดียวกัน พระเจ้าทรงสอนให้เราพึงพอใจในสิ่งที่เราได้มาโดยสุจริต และให้เชื่อฟังวางใจในการเลี้ยงดูของพระองค์ กษัตริย์ดาวิดตรัสไว้ว่า “สิ่งเล็กน้อยที่คนสัตย์ธรรมมีอยู่นั้นก็ดีกว่าทรัพย์อันบริบูรณ์ของคนชั่วมากมาย... ตั้งแต่ข้าพเจ้าเป็นคนหนุ่มจนบัดนี้เป็นคนชราแล้ว ข้าพเจ้าก็ยังไม่เคยเห็นคนสัตย์ธรรมต้องถูกละทิ้งเสีย...” (สคุดี 37: 16, 25)

ที่กล่าวมาแล้วนี้ มิได้หมายความว่า คริสเตียนประกอบธุรกิจใหญ่โต มีเงินเดือนสูง เป็นเศรษฐีไม่ได้ ถ้าเป็นที่พอพระทัยแก่พระเจ้า และเป็นประโยชน์แก่พระราชกิจของพระองค์ก็เป็นการดียิ่ง

หากท่านต้องการตัดสินใจ เลือกลงงานอย่างใดอย่างหนึ่งในหลาย ๆ อย่าง มีหลักที่ง่าย ๆ ข้อหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นประโยชน์แก่ท่านมากคือ จงถามตัวท่านเองว่า “หากงานทั้งหมดนี้อยู่ในที่เดียวกัน ให้ตำแหน่ง เงินเดือน หรือรายได้ และชื่อเสียงเท่ากัน ข้าพเจ้าจะเลือกลงงานอย่างไร?”

ประการที่สาม การขัดแย้งกับผู้ปกครอง หรือบิดามารดา

ในครอบครัวชาวเอเชียโดยทั่วไป บิดามารดามักมีสิทธิ์อำนาจเหนือคนอื่น ๆ ในครอบครัว ซึ่งทุกคนในครอบครัวจะต้องให้ความเชื่อฟังและเคารพนับถือ ประเพณีนี้ เป็นประเพณีที่ดีพระคริสตธรรมคัมภีร์ก็สอนให้ผู้เยาว์เคารพนับถือ ผู้ที่อาวุโสกว่า สอนให้บุตรเชื่อฟังบิดามารดา

แม้ประเพณีหลายอย่างจะดี แต่หากผู้ที่ปฏิบัติตามประเพณีนั้น ขาดความรอบคอบ ขาดความเข้าใจ ก็อาจทำให้เกิดเรื่องวุ่นวายขึ้นได้ ดังเช่นกรณีที่บิดากับบุตรมีความคิดขัดแย้งกันเกี่ยวกับการประกอบอาชีพในอนาคต ท่านชอบอาชีพอย่างใดอย่างหนึ่ง และรู้สึกว่าเป็นอาชีพที่เหมาะสมแก่ท่านมาก ส่วนบิดามารดาของท่าน อาจต้องการให้ท่านประกอบอาชีพอีกอย่างหนึ่งซึ่งบิดาเห็นว่าดีกว่า ปัญหาเช่นนี้เกิดขึ้นทั่วไปในประเทศไทยจนบางครั้งทำให้เกิดความเข้าใจผิด และความบาดหมางขึ้นระหว่างบิดามารดากับบุตร

หากปัญหาดังกล่าวนี้เกิดขึ้นแก่ท่าน ประการแรกที่ท่านจะต้องทำความเข้าใจให้ดีก็คือ เหตุที่บิดามารดาของท่านต้องการให้ท่านทำงานนั้น ๆ ทั้ง ๆ ที่ท่านเองไม่ชอบงานนั้นเลย ทั้งนี้มิได้เกิดจากเจตนาร้ายของบิดามารดาของท่านเลย แต่เกิดจากใจรักใจเป็นห่วง และความหวังดีต่อท่านต่างหาก เพราะความรักท่านทั้งสองจึงไม่อยากให้ท่านจากไปทำงานอื่น แต่อยากให้ท่านสำเร็จอยู่ใกล้ ๆ หรืออาจเนื่องจากบิดามารดาของท่านประสบความสำเร็จในกิจการที่ทำ ด้วยใจปรารถนาดีต่อท่าน เป็นห่วงท่านอยากเห็นความเจริญก้าวหน้าของท่าน จึงอยากให้ท่านทำในสิ่งที่ท่านทั้งสองคิดว่าดี ฉะนั้น จงพยายามเข้าใจ เห็นอกเห็นใจและขอบคุณบิดามารดา ที่ได้ให้ความรักความเป็นห่วง ฟังเคารพนับถือท่านทั้งสอง ในฐานะที่เป็นผู้บังเกิดเกล้าของท่าน

เมื่อท่านเข้าใจเจตนาดีของบิดามารดาแล้ว ท่านควรจะรับฟังข้อเสนอและคำแนะนำต่าง ๆ ของท่านทั้งสองด้วย เพราะนอกจากท่านทั้งสองเป็นผู้ให้กำเนิด เลี้ยงดูท่านแล้ว ท่านทั้งสองมีประสบการณ์ในชีวิตมากกว่าท่าน บิดามารดาอาจรู้เห็นและมีเหตุผลดี ๆ หลายอย่าง จึงไม่สนับสนุนให้ท่านทำงานที่ท่านชอบจรับฟังคำแนะนำของท่าน คิดและพิจารณาอย่างละเอียดถี่ถ้วนก่อนที่ท่านจะพุดจาโต้แย้ง เพราะบางทีข้อเสนอและคำแนะนำเหล่านั้นอาจถูกต้องก็ได้ ข้อบกพร่องโดยทั่วไปอีกอย่างหนึ่งของเยาวชนก็คือ การไม่ยอมฟังความคิดเห็นของบิดามารดาเลย เมื่อบิดามารดาเสนอแนะสิ่งใด ซึ่งขัดกับความปรารถนาหรือเป้าหมายของตนเอง ก็เกิดอารมณ์หงุดหงิดแสดงความไม่พอใจและพุดจาโต้แย้งทันที ทำให้เรื่องเล็กกลายเป็นเรื่องใหญ่ และเกิดการเข้าใจผิดกันขึ้น บิดามารดาทุกคน ต้องการเห็นบุตร

ของคุณเคารพนับถือและเชื่อฟังตน จะนั้นไม่ว่าท่านจะเห็นด้วยกับคำแนะนำของบิดามารดาหรือไม่ ท่านควรรับฟังด้วยใจเคารพ ด้วยกิริยาท่าทางที่อ่อนสุภาพ เพื่อท่านทั้งสองจะรู้สึกพึงพอใจ ในโอกาสต่อไป เมื่อท่านเองอธิบายเหตุผลต่าง ๆ ให้ท่านทั้งสอง ท่านทั้งสองก็จะยินดีรับฟังด้วย เยาวชนบางคน บ่นว่าบิดามารดาไม่ยอมฟังเหตุผลของเขาเลย เขาน่าจะถามตัวเองว่า เขาเองยินดีรับฟังเหตุผลของบิดามารดาบ้างไหม

หากท่านรับฟังด้วยความอ่อนสุภาพ และพิจารณาอย่างถ่วงถ่วงแล้ว เห็นว่าเป้าหมายแห่งชีวิตที่ตั้งไว้ดีกว่าที่บิดามารดาเสนอทุกประการ ท่านควรจะค่อย ๆ อธิบายให้ท่านทั้งสองฟังในทางที่ดีที่สุด และเพื่อการพูดของท่านจะได้ผลดียิ่งขึ้น ท่านควรอธิษฐานทูลขอการทรงนำจากพระเจ้า ก่อนที่ท่านจะไปหาบิดามารดา เพื่อพระเจ้าจะเตรียมจิตใจของท่านทั้งสอง ให้พร้อมที่จะรับฟัง และเพื่อว่าพระองค์จะประทานคำพูดที่เหมาะสมให้แก่ท่านด้วย ถ้าท่านทำโดยวิธีนี้ บิดามารดาของท่านจะรู้สึกพึงพอใจ และพระเจ้าจะทรงนำท่าน ให้ทุกอย่างสำเร็จตามที่พระองค์พอพระทัย

แต่ถ้าได้อธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงนำท่าน และได้อธิบายให้บิดามารดาฟังอย่างดีที่สุดแล้ว ท่านทั้งสองยังไม่เห็นด้วยกับท่าน ก็จงมอบเรื่องทั้งหมดนี้ไว้กับพระเจ้า ขอพระองค์ทรงเป็นผู้จัดการ และเปิดทางให้แก่ท่าน จงอธิษฐานทูลขอต่อพระองค์ว่า จะให้ท่านทำอะไรต่อไป พระองค์อาจให้เชื่อฟังบิดามารดาไปก่อน จงทำสิ่งที่ท่านทำอยู่ให้ดีที่สุด เมื่อถึงเวลา พระองค์จะทรงเปิดทางให้ท่านเอง แต่บางครั้งพระองค์ก็อาจให้ท่านตัดสินใจอย่างเด็ดขาด ให้ท่านเดินในทางที่พระองค์ทรงนำ และทางที่พระองค์ทรงนำนั้น มักจะชัดเจน เมื่อท่านตัดสินใจแล้ว ท่านจะมีความอึดเอิบใจ และมีความมั่นใจ

หากท่านยังมีข้อสงสัยหรือยังขาดความแน่ใจ ในการตัดสินใจของท่าน ก็จงอธิษฐานรอคอยการนำของพระเจ้าต่อไป ท่านอาจขอคำปรึกษาจากศิษยาภิบาล หรือคริสเตียนอาวุโสที่ท่านวางใจได้ เพื่อช่วยให้ท่านพิจารณาและตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้น จนกว่าท่านจะพบสันติสุข และความมั่นใจจากพระเจ้า แล้วจงทำตามพระองค์จะทรงรับผิดชอบส่วนที่เหลือ

“ข้าพเจ้ารู้จักพระองค์ที่ข้าพเจ้าได้เชื่อนั้น และข้าพเจ้าเชื่อมั่นคงว่า พระองค์ทรงฤทธิ์ อัจฉริยะ ซึ่งข้าพเจ้าได้ฝากไว้กับพระองค์ จนถึงกาลวันนั้น” (2 ทิโมธี 1:12)

6. การพิจารณาเลือกอาชีพ

“ทางนี้แหละ เดินไปเถอะ” (อิสยาห์ 30:22)

สมมุติว่า ท่านไม่มีปัญหาอะไร เกี่ยวกับการเลือกอาชีพที่ท่านชอบ หรือมีปัญหาบางอย่าง แต่ได้รับการแก้ไขให้ดีขึ้นแล้ว ท่านย่อมมีอิสระเสรีอย่างเต็มที่ในการเลือกอาชีพที่ท่านชอบ และที่เหมาะสมสำหรับท่าน แต่การเลือกอาชีพที่ท่านชอบและที่เหมาะสมกับท่านจริง ๆ มิใช่เป็นเรื่องที่ง่ายนัก ชาวชนบางคน คิดว่า เขาชอบอาชีพอย่างนั้นอย่างนี้ และอาชีพนั้นเหมาะแก่เขา แต่แท้จริงเป็นการเข้าใจผิดของเขามากกว่า

เกี่ยวกับการพิจารณาเลือกอาชีพนี้ คริสเตียนทุกคน ต้องอธิษฐานทูลขอให้พระเจ้าทรงนำ แต่นั่นมิได้หมายความว่า เมื่อเราอธิษฐานแล้ว เราก็นั่งเฉย ๆ รอให้พระเจ้าทรงนำให้เราทำถ้าทำอย่างนั้นก็คล้ายกับที่เราไปซื้อปลาที่ตลาด เมื่อไปถึงตลาดแล้ว เราก็อธิษฐานและยืนเฉย ๆ รอให้ปลากระโดดเข้ามาในตะกร้าของเราเอง การอธิษฐานเป็นวิธีหนึ่ง ที่ช่วยให้เราเข้าใจ

การนำของพระเจ้า แต่ยังมีวิธีอื่น ๆ อีกหลายวิธี ที่ช่วยให้เราเข้าใจน้ำพระทัยของพระเจ้ายิ่งขึ้น วิธีหนึ่งที่พระเจ้าประทานให้แก่เรา และติดตามเราตลอดเวลา คือโดยทางสามัญสำนึก พระเจ้าทรงสำแดงพระทัยของพระองค์ทางสามัญสำนึกของเราด้วย เมื่ออธิษฐานทูลขอการนำของพระเจ้า จงเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงนำ แล้วจงใช้สามัญสำนึกของท่าน พิจารณางานต่าง ๆ ซึ่งท่านอาจมีโอกาสร่วม พระเจ้าจะทรงช่วยท่านในการคิดไตร่ตรอง และการตัดสินใจเพื่อให้เป็นไปในทางที่ถูกต้อง

ในการพิจารณาเลือกอาชีพ มีสิ่งที่ท่านจะต้องเข้าใจและพิจารณาสองประการ คือ **หนึ่ง** ตัวของท่านเอง **สอง** งานที่ท่านคิดจะทำ กล่าวคือ ท่านจะต้องรู้ว่า ท่านเหมาะสมกับงานอะไรหรืองานอะไรเหมาะสมกับท่าน

หนึ่ง ตัวของท่านเอง

สิ่งที่คุณต้องพิจารณาเกี่ยวกับตัวของคุณเอง มีดังต่อไปนี้

สุขภาพ งานบางอย่างต้องอาศัยกำลังกายและสุขภาพที่ดีเป็นพิเศษ จึงจะทำได้ เช่นช่างก่อสร้าง งานแบกหาม ช่างเครื่อง ฯลฯ ซึ่งต้องอาศัยความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความอดทนต่อดินฟ้าอากาศ บางอย่างต้องอาศัยสายตาที่ดี หูไว ท่านจะต้องคำนึงเสมอว่า สุขภาพของท่าน เหมาะสมกับงานที่ท่านเลือกหรือไม่

การศึกษา ท่านมีความรู้ ความสามารถ ความชำนาญ หรือมีการศึกษามากน้อยเพียงใด จึงหวังที่จะได้งาน หรือตำแหน่งนั้น ๆ การทำงานบางอย่าง จะต้องมีการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย เช่น

ครู อาจารย์ วิศวกร นายแพทย์ นักเคมี ทนายความ ท่านมีคุณสมบัติเหมาะสมสำหรับอาชีพเหล่านี้ใหม่ เป็นความจริงที่ว่า งานบางอย่างไม่ต้องอาศัยการศึกษามากนักเพียงแต่อาศัยพรสวรรค์และความชำนาญเท่านั้น เช่นการดนตรีงานวาดเขียน งานแก้ไขเครื่องยนต์ แต่ท่านมีพรสวรรค์อย่างนั้นใหม่ท่านอาจจะคิด ศึกษาเพิ่มเติม เพื่อให้มีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะทำงานอย่างนั้น แต่ท่านมีสุขภาพดีพอ และมีทุนพอที่จะ เรียนวิชานั้นจนสำเร็จหรือไม่

เกี่ยวกับการศึกษาตอนนี้ ท่านควรคำนึงถึงสติปัญญา และความสามารถของท่านเองด้วย อย่าฝืนตัวเอง โดยเลือกวิชาที่ท่านเพียงแต่ชอบและคิดว่าดีเท่านั้น โดยที่ท่านไม่มีสติปัญญาดีพอที่จะเรียนได้เยาวชนบางคนฝืนตัวเองเกินไป จนพบความผิดหวังและความเข้าใจ ทำให้สิ้นเปลืองเงินทองและเสียเวลาโดยใช่เหตุ ตัวอย่างเช่น หากท่านพิสูจน์ตัวเองจากผลการสอบต่าง ๆ ของท่านแล้วว่าท่านไม่สามารถที่จะเข้าเรียนบัญชีในมหาวิทยาลัยได้ท่านก็ไม่จำเป็นต้องฝืนตัวเองต่อไป ท่านอาจเรียนวิชาบัญชีจากวิทยาลัยทั่วไป หรือโรงเรียนเอกชนที่สอนบัญชีก็ได้

ความสนใจ ตามหลักทั่วไป ความสนใจของเราเป็น “หมายสำคัญ” อย่างหนึ่ง ที่บอกให้รู้ว่าเราควรจะประกอบอาชีพอะไร เพราะเรามักทำในสิ่งที่เราชอบที่สุด ให้สำเร็จลุล่วงไปได้ดีที่สุด แม้งานบางอย่าง อาจยากลำบาก ให้รายได้ไม่มากนักแต่หากเป็นสิ่งที่เราสนใจและชอบ เราก็สามารถอดทนทำต่อไปได้ด้วยความยินดี ความสนใจจึงให้พลังจิตและพลังกายแก่เราช่วยให้เราทำงานได้สำเร็จ

ท่านสามารถทราบความสนใจพิเศษของท่านได้ โดยพิจารณาคุณสมบัติของวิชาต่าง ๆ ที่ท่านเรียนในโรงเรียน สำนักรางานอดิเรกที่ท่านทำเป็นประจำ ท่านอาจถามตัวเองว่า ท่านชอบทำงานตามลำพังหรืองานที่ทำร่วมกับคนอื่น ท่านชอบทำงานที่นั่งอยู่กับที่ หรือชอบทำงานที่มีโอกาสเดินทางบ่อย ๆ ท่านชอบงานเหล่านี้อย่างแท้จริงหรือไม่

บุคลิกลักษณะ งานเกือบทุกชนิด ต้องอาศัยคนที่มีบุคลิกลักษณะที่เหมาะสม ตามชนิดของงานนั้น ๆ จึงจะทำได้ดี เช่น พนักงานขายของ จำเป็นต้องเป็นคนกล้าในการพูด ในการติดต่อ และเข้ากับคนอื่นได้ง่าย ครูต้องเป็นผู้ที่มีความอดทนมีความสามารถในการอธิบายเรื่องต่าง ๆ ให้เป็นที่เข้าใจของคนอื่น นักบัญชีต้องเป็นผู้ที่ทำงานเรียบร้อย ละเอียดถี่ถ้วน เป็นต้น การทำงานที่ขัดกับบุคลิกลักษณะ หรืออุปนิสัยใจคอของตัวเองเช่น คนที่ไม่ชอบพูดจา แต่ทำงานที่ต้องพูดมาก ย่อมนำความยุ่งยากลำบากใจมาสู่ตัวเขาเอง และสู่ผู้อื่น บางครั้งอาจทำให้เกิดปัญหาลำบากแก่ส่วนรวม ทั้งยังเป็นอุปสรรคต่อความเจริญก้าวหน้าของตัวเองด้วย

ความต้องการของตัวเอง สิ่งหนึ่งซึ่งท่านจะมองข้ามไม่ได้คือสวัสดิภาพในการครองชีพของท่าน ท่านต้องคำนึงว่า งานที่ท่านเลือกนั้น สามารถทำรายได้เพียงพอกแก่ท่านและครอบครัวได้หรือไม่ งานนั้นให้โอกาสท่านหาความเจริญก้าวหน้ามากขึ้นเพียงใด ท่านสามารถใช้ความสามารถ

อย่างเต็มที่ในงานนั้นหรือไม่ งานนั้นนำความพึงพอใจอย่างแท้จริงมาสู่ท่านทั้งกายใจ และวิญญาณจิตเพียงใด

เมื่อได้พิจารณาตัวของท่านเองพอสมควรแล้ว ท่านพอจะกำหนดได้ว่า ท่านสามารถทำงานอะไรได้บ้าง แต่จะเป็นประโยชน์แก่ท่านมากยิ่งขึ้น หากท่านพิจารณาทุกข้อประกอบกันโดยไม่เข้าข้างตัวเอง และไม่เน้นข้อหนึ่งข้อใดเป็นหลักใหญ่

สองงานที่ท่านเลือก

การที่ท่านจะพิจารณาตัวของตนเองได้ถูกต้อง ท่านก็ต้องรู้จักงานที่ท่านจะเลือกด้วย สิ่งต่างๆ ที่ท่านควรรู้และพิจารณามีดังต่อไปนี้

คุณสมบัติทางการศึกษา งานแต่ละอย่างต้องการคนงานที่มีการศึกษาไม่เหมือนกัน จงสืบถามว่า งานที่ท่านสนใจนั้นต้องการคนงานที่มีการศึกษาสูงเพียงใด ถ้าหากท่านไม่มีการศึกษาตามที่กำหนดไว้ ผู้ว่าจ้างจะพิจารณาเป็นพิเศษหรือไม่ขณะที่ทำงานนั้นอยู่ ท่านจะมีโอกาสศึกษาเพิ่มเติม เพื่อยกระดับความรู้ให้เหมาะสมกับงานยิ่งขึ้นไหม

กำลังกาย อย่าเกรงใจหรือละอาย ที่จะถามรายละเอียดต่าง ๆ ของการทำงาน เพื่อให้แน่ใจว่างานที่ท่านเลือกนั้น ไม่หนักเกินกำลังและไม่เป็นภัยต่อสุขภาพของท่าน

ความเหมาะสมของงาน ท่านควรจะสังเกตด้วยว่างานที่ท่านจะเลือกนั้น เหมาะสมกับคนมีนิสัยและบุคลิกลักษณะอย่างไร เช่นงานบางอย่างเหมาะสำหรับคนที่มินิสัยชอบอยู่กับที่ บางอย่างเหมาะสำหรับคนที่พูดจาเก่ง ยิ้มแย้มเสมอ บางอย่างเหมาะสำหรับคนที่อดทนละเอียดละออพิถีพิถัน เป็นต้น จงพิจารณา ไตร่ตรอง และตกลงเกี่ยวกับเรื่องรายได้ให้เรียบร้อยตั้งแต่ต้น เพื่อจะได้ไม่มีเรื่องเข้าใจผิดและวุ่นวายเกิดขึ้นภายหลัง ท่านควรจะต้องรู้ว่า งานที่ท่านเลือกนั้นจะให้รายได้แก่ท่านประมาณเดือนละเท่าไร มีทางที่จะเพิ่มพูนรายได้ เพื่อความต้องการของท่านที่จะเพิ่มขึ้นในอนาคตไหม

ความมั่นคงของงาน ท่านไม่ควรพิจารณาเพียงแต่ได้งานทำมีรายได้ดีเท่านั้น ควรพิจารณาด้วยว่า งานนั้นเป็นงานที่ถาวรสามารถเลื่อนฐานะ และสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่ตนเองตามที่คาดหมายไว้ หรือเป็นเพียงงานชั่วคราว การกระทำเช่นนี้ท่านอาจต้องคำนึงถึงความต้องการของสังคมและความเหมาะสมของตัวเอง ในหลาย ๆ ปีข้างหน้า

ผู้ร่วมงาน ผู้ร่วมงานมีความสำคัญต่อการทำงาน และชีวิตประจำวันของท่านมาก ท่านควรสืบถามเกี่ยวกับอุปนิสัยใจคอความประพฤติ ความเป็นอยู่ของผู้ร่วมงาน ประเภทต่าง ๆ ที่ท่านสนใจ ตั้งแต่ผู้จัดการ ผู้ควบคุมดูแลงาน จนถึงผู้ที่ท่านจะทำงานด้วย เพราะผู้ที่ร่วมงานกับเราอย่างใกล้ชิด มีส่วนสำคัญในการปรับปรุง เสริมสร้าง หรือทำลายบุคลิกลักษณะและความประพฤติของเรา งานบางอย่างอาจให้รายได้ที่ดีแก่ท่าน แต่หากท่านคิดว่า ท่านจะต้องอยู่ท่ามกลางของคนซึ่งสามารถทำให้ท่านหลง

ผิดอย่างง่าย ๆ ท่านก็ควรพิจารณาให้รอบคอบเป็นพิเศษ อย่าเห็นแก่ได้อย่างเดียว จนลืมความพินาศซึ่งรออยู่เบื้องหน้า

มีวิธีการอยู่หลายอย่าง ที่สามารถช่วยท่านให้รู้จักตัวของท่านเอง และงานที่ท่านคิดจะทำได้ดียิ่งขึ้น ผู้ที่ยังศึกษาเล่าเรียนอยู่ อาจขอความคิดเห็นจากครู หรืออาจารย์ที่ท่านนับถือไว้วางใจ ท่านเหล่านี้มีโอกาสใกล้ชิดท่าน อาจรู้จักท่านได้ดีกว่าท่านรู้จักตัวเอง จึงสามารถให้คำแนะนำที่ดีและมีประโยชน์แก่ท่านได้

การคุยกับคนงานประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่ท่านรู้จัก จะเป็นประโยชน์แก่ท่านมาก เขาอาจบอกให้ท่านรู้เบื้องหลัง และสิ่งที่น่าสนใจหลายอย่างซึ่งท่านนึกไม่ถึง

การอ่านบทความเกี่ยวกับงานหรืออาชีพต่าง ๆ จากนิตยสาร หรือวารสารต่าง ๆ จะช่วยเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับงานทั่วไปได้เป็นอย่างดี

การเยี่ยมชมสถานที่ทำงานต่าง ๆ ก็เป็นประโยชน์แก่ท่านด้วย เพราะเป็นการแสวงหาข้อเท็จจริงด้วยตนเอง ทำให้ท่านรับความกระจ่างที่แท้จริง ตามภาษิตโบราณท่านว่า “สิบปากว่าไม่เท่าตาเห็น”

วิธีที่ง่ายและได้ผลที่สุดคือ ลองทำงานนั้นดู หากท่านมีเวลาหรือเป็นไปได้ ท่านอาจรับจ้างทำงานนั้นชั่วคราว หรือทำเป็นงานอดิเรก เมื่อลงมือทำจริง ๆ แล้ว ท่านจะพบว่า งานนั้นเหมาะกับท่านมากน้อยเพียงใด

เพื่อช่วยให้การพิจารณาของท่านง่าย ยิ่งขึ้น จงลองเปรียบเทียบความเหมาะสมของท่าน ในงานสองสามอย่างที่ท่านกำลังสนใจ โดยให้คะแนนตามหัวข้อต่าง ๆ ดังตัวอย่างที่ให้ไว้ ในตารางท้ายบทนี้ แล้วรวมคะแนนดูว่า งานอย่างไรได้คะแนนมากที่สุด งานอย่างนั้นอาจเป็นงานซึ่งเหมาะสมกับท่านที่สุดก็ได้

ตารางทดสอบในการเลือกอาชีพที่เหมาะสม

จงพิจารณาความเหมาะสมของตนเอง และให้คะแนนตามความเป็นจริง

ตัวอย่าง เติมอาชีพอื่น ๆ ที่น่าสนใจ

อาชีพ	คะแนนเต็ม	ครู	นักบัญชี				
ความเหมาะสม							
การศึกษา	5	5	5				
สุขภาพ	5	5	5				
ความสามารถ	5	4	3				
ความสนใจ	5	3	3				
บุคลิกลักษณะ	5	3	4				
รายได้	5	3	2				
ความมั่นคง	5	4	3				
ความก้าวหน้า	5	4	4				
ผู้ร่วมงาน	5	4	3				
ความหวังที่จะได้ทำ	5	5	4				
ความแน่ใจในการทรงนำของพระเจ้า	50	40	36				
รวมคะแนน	100	80	72				
อาชีพที่เหมาะสม	ครู						

7. อาชีพที่คริสเตียนควรสนใจ

“ข้าพเจ้ายินดี ที่จะประพฤติตามพระทัยของพระองค์” (สดุดี 40:8)

เชื่อว่าเท่าที่กล่าวมาแล้ว คงจะเป็นแนวทางแก่ท่านได้บ้างตามสมควร หากท่านไตร่ตรองดูให้ดี ถ้วน ตลอดจนสภาพเป็นอยู่ของท่านในปัจจุบันแล้ว ท่านก็คงจะได้รับความแจ่มกระจ่างเกี่ยวกับงานที่ท่านคิดจะทำ หรือที่กำลังทำอยู่มากขึ้น

สำหรับผู้ที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่คนอื่น เกี่ยวกับการเลือกอาชีพ โปรรุสลีกค์ด้วยว่า ท่านเป็นเพียงผู้ให้ข้อคิดเห็นและแนะนำเท่านั้น จงอย่าตัดสินใจให้ผู้ใดว่า เขาต้องทำงานชนิดใด เพราะเมื่อพิจารณาตามหลักที่ให้มาแล้ว ท่านอาจจะพบปัญหาอีกหลายอย่างซึ่งต้องพิจารณา เมื่อให้คำปรึกษาแก่ผู้ใด จะช่วยเขาให้รู้จักค้นหาความสนใจ ความสามารถ และความเหมาะสมของตัวเองเขาเอง เกี่ยวกับงานที่คิดจะทำ แล้วให้เขาตัดสินใจเลือกเอาเอง หลังจากการตัดสินใจแล้ว เขายังอาจพบว่า งานที่เขาทำนั้น ไม่ได้เหมาะกับเขา เพราะการหางาน ซึ่งเหมาะกับแต่ละคนนั้น ย่อมเป็นไปได้ยากมาก เขาต้องใช้เวลาในการฝึกฝน ปรับปรุงตัว จนกว่าจะทำได้คล่องแคล่ว ว่องไว ความรู้สึกเหมาะสมจึงเพิ่มขึ้นตามลำดับ

เมื่อมองดูรอบกาย ท่านจะพบทันทีว่า มีงานหลายร้อยอย่างที่ท่านสามารถทำได้ และแน่นอนงานที่ดีที่สุด คืองานที่พระเจ้าพอพระทัยให้ท่านทำ ในฐานะที่เป็นคริสเตียน เราจึงไม่เพียงแต่พิจารณาในแง่ประโยชน์ส่วนตัวเท่านั้น แต่เราควรพิจารณาในแง่ที่ว่า เราจะประโยชน์แก่ผู้อื่นในงานที่เราทำ ได้มากน้อยเพียงใดอีกด้วย เราสามารถเป็นพยานเพื่อพระเยซูได้หรือไม่

มีงานหลายอย่างที่คริสเตียนทุกคน ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะนอกจากเป็นงานที่ดีและสุจริต ให้สวัสดิภาพแก่การดำรงชีวิตพอสมควรแล้ว ยังให้โอกาสที่ดีที่สุดแก่เรา ในการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ด้วย งานที่เราจะพิจารณาเป็นพิเศษในที่นี้ได้แก่งานด้านการศึกษา งานธุรกิจ จิตแพทย์ และงานประกาศพระกิตติคุณ

งานด้านการศึกษา

งานด้านการศึกษาเป็นงานที่กว้างมาก ท่านอาจรับตำแหน่งเป็นครูสอนอนุบาล หรือชั้นประถม หรืออาชีวศึกษาหรือมหาวิทยาลัย หรือท่านอาจรับตำแหน่งอื่น ๆ ในวงการการศึกษา เช่นผู้อำนวยการ ผู้จัดการ ครูใหญ่ นายทะเบียน นางพยาบาลประจำโรงเรียน ผู้ปกครองประจำโรงเรียน ฯลฯ เนื่องจากประชากรได้เพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว จึงต้องมีโรงเรียนและครูเพิ่มขึ้นทุกปี ครูและอาจารย์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่เพียงพอแก่ความต้องการของพลเมืองทั่วประเทศ ฉะนั้น ผู้ที่ประสงค์จะทำงานด้าน

การศึกษา จึงไม่ต้องกลัวว่า จะไม่มีงานทำนอกจากนั้น งานด้านการศึกษายังเป็นงานที่มั่นคง ถาวร โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะนี้กระทรวงศึกษาธิการกำลังให้การสนับสนุนงานด้านการศึกษา มาก ให้โอกาสแก่ครูและอาจารย์หาความเจริญก้าวหน้าได้มากกว่าสมัยก่อน ทั้งยังเป็นงานที่มีเกียรติมีความหมายอย่างยิ่งต่อสังคมในทุกยุคทุกสมัย

ถ้าพิจารณาถึงโอกาสของการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ คงไม่มีงานใดที่ให้โอกาสแก่เรา ในการเป็นพยานอย่างพร้อมเพียงถ้าเปรียบการเป็นพยานเหมือนการจับปลา สถาบันศึกษานับเป็นแหล่งที่มีปลาชุมที่สุด ผู้ที่จับปลาควรให้ความสนใจต่อสถานที่แห่งนั้นเป็นพิเศษ โรงเรียนทั่วไปในปัจจุบันมีน้อยแห่งที่มีครูคริสเตียน หรือเจ้าหน้าที่คริสเตียนประจำอยู่ แม้แต่โรงเรียนคริสเตียนก็มีครูที่เป็นคริสเตียนจำนวนน้อยมาก คริสเตียนทุกคนจึงควรเอาใจใส่ในงานด้านนี้เพิ่มขึ้น

นักธุรกิจ

คนพวกหนึ่งที่มีอิทธิพลมาก ในสังคม คือพวกนักธุรกิจคนเหล่านี้สามารถครอบงำจิตใจของประชาชนได้ โดยที่ประชาชนไม่ทันรู้ตัว เช่น แฟชั่น อาหาร พาหนะ เครื่องใช้ไม่สอย ฯลฯ หรืออีกนัยหนึ่ง นักธุรกิจมีอิทธิพลต่อความคิด ความนิยมและความเป็นอยู่ของสังคม อิทธิพลเหล่านี้อาจนำทั้งความดีและความเลวมาสู่ชีวิตมนุษย์ได้ จากข้อคิดเล็กน้อยนี้ คงจะช่วยให้ท่านเข้าใจดียิ่งขึ้นว่า คริสเตียนควรจะมีส่วนในงานด้านธุรกิจมากเพียงใด

งานธุรกิจเป็นงานที่กว้างขวางมากอีกอย่างหนึ่ง ท่านอาจเป็นพ่อค้า แม่ค้า หรือรับจ้างในตำแหน่งต่าง ๆ ในบริษัทห้างร้าน หรือโรงงาน หากพระเจ้าทรงอวยพร ท่านอาจได้รับตำแหน่งที่สำคัญ ๆ ในวงธุรกิจ เช่น เป็นหัวหน้าแผนก ผู้จัดการ ผู้อำนวยการ เป็นต้น สถาบันที่เปิดสอนวิชาธุรกิจก็มีอยู่ไม่น้อย ท่านอาจเลือกเรียนได้ตามความเหมาะสม

บางคนกล่าวว่า นักธุรกิจที่ดีจำเป็นต้องรู้จักเล่ห์เหลี่ยมกลโกง การรู้จักเล่ห์เหลี่ยมกลโกงของผู้อื่นเป็นสิ่งจำเป็น มีนักธุรกิจที่มีชื่อเสียงและประสบความสำเร็จจำนวนมากมาย ที่เป็นคนสุจริต ซื่อสัตย์ และเที่ยงตรง เราต้องการนักธุรกิจที่เป็นคริสเตียนมากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน เพื่อเป็นเกลือและแสงสว่างของสังคมและเป็นกำลังสำคัญอย่างหนึ่งของคริสตจักร

งานราชการ

เมื่อถามเขาวงกตว่า “อยากรับราชการไหม” เขาวงกตบางคนจะตอบว่า “จ้างก็ไม่เอา เงินเดือนก็น้อยซ้ำยังต้องพัวพันกับการเมืองด้วย”

เกี่ยวกับเงินเดือนน้อยนั้น อาจมีความจริงอยู่บ้าง แต่ข้าราชการก็มีสิทธิพิเศษอื่น ๆ อีกหลายอย่าง ซึ่งคนธรรมดาไม่มีและความจริงอัตราเงินเดือนที่รัฐบาลกำหนดให้ ก็ไม่ใช่น้อยเกินไป ส่วนเรื่อง

การเมืองนั้น แท้จริงมิใช่เป็นสิ่งสกปรก แต่เป็นวิทยาการที่ควรให้ความยกย่อง และเอาใจใส่ เหตุที่การเมืองกลายเป็นเรื่อง “สกปรก” ไป เป็นเพราะนักการเมือง ปฏิบัติตนในทางที่ไม่ถูก โดยเหตุนี้ เราจึงเห็นความจำเป็นที่คริสเตียนจะต้องเอาใจใส่ในการเมือง มีส่วนในการเมืองเพื่อช่วยขัดเกลาการเมือง ให้สะอาดและบริสุทธิ์ยิ่งขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นประโยชน์แก่ประชาชนเท่านั้น หากยังเป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติอย่างใหญ่หลวงอีกด้วย นับเป็นการพัฒนาสังคมและประเทศที่ดีเยี่ยมอีกวิธีหนึ่ง

วิธีที่เราจะมีส่วนในการเมืองวิธีหนึ่ง ก็คือการรับราชการมีตำแหน่งทางราชการหลายตำแหน่ง ที่คริสเตียนอาจรับได้ขณะนี้ในประเทศไทย มีคริสเตียนที่รื้อนรรักพระเจ้าหลายคนกำลังรับราชการอยู่ บ้างเป็นตำรวจ บ้างเป็นทหาร บ้างทำงานไปรษณีย์ บ้างมียศตำแหน่งสูงถึงขั้นผู้บังคับบัญชา คนเหล่านี้เป็นกำลังที่สำคัญมาก ในการประกาศพระกิตติคุณ

คนพวกหนึ่งที่เราสามารถประกาศพระกิตติคุณให้แก่เขาได้ยากกว่าปกติ คือข้าราชการ เพราะคริสเตียนที่เป็นข้าราชการซึ่งทำหน้าที่ติดต่อกับคนเหล่านั้นยังมีน้อยคนนัก ผู้ที่เป็นพยานให้แก่ข้าราชการ ได้ดีที่สุดในยุคนี้ก็คือข้าราชการด้วยกัน ท่านจะไม่คำนึงถึงอาชีพทางด้านนี้บ้างหรือ

จิตแพทย์

งานทางด้านจิตแพทย์ ยังไม่เป็นที่นิยมหรือรู้จักกันอย่างกว้างขวางในประเทศไทยเท่าใดนัก คริสเตียนที่มีวิชาความรู้ทางด้านจิตวิทยาดีพอ ที่จะเป็นที่ปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาทางด้านจิตใจ หรือที่มีความสามารถที่จะเป็นจิตแพทย์ก็มีน้อยมาก

แต่ตามสถิติที่น่าสนใจ ปรากฏว่า คนป่วยที่ไปรับการตรวจจากนายแพทย์ มีถึง 65% ที่มีได้ป่วยทางด้านกาย แต่อาการเกิดจากการกระทบกระเทือนทางด้านจิตใจ อีกนัยหนึ่งคนที่ป่วยทางจิตใจมีมากกว่าคนที่ป่วยทางกาย มีคนไข้จำนวนไม่น้อย ที่ไม่อาจรักษาให้หายได้ โดยยารักษาโรค แต่ต้องอาศัยจิตแพทย์ที่เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาหารือ แนะนำวิธีการรักษาที่ถูกต้อง

โลกยิ่งเจริญขึ้นมากเท่าใด จิตใจของมนุษย์ก็ยิ่งไม่มีความสุขมากขึ้นเท่าใด และสถิติคนที่ เป็นโรคทางจิตก็เพิ่มขึ้นเป็นเงาตามตัวด้วย ในอนาคตอันใกล้นี้ เราอาจเห็นคลินิกเกี่ยวกับโรคจิต ตั้งขึ้นทั่วประเทศไทย สำหรับคริสเตียนงานทางด้านนี้ จะเปิดโอกาสให้เราช่วยเหลือคนป่วยทั้งทางด้าน จิตใจ และวิญญาณได้อย่างดีที่สุด

งานประกาศพระกิตติคุณ

งานประกาศในที่นี้ หมายถึงคนที่ทำงานรับใช้พระเจ้าด้วยการประกาศโดยวิธีใดวิธีหนึ่ง เช่น งานประกาศทางด้านวิทยุทางสิ่งตีพิมพ์ การสอนพระคัมภีร์ การเป็นนักเทศน์ ศิษยาภิบาล การสอนเด็ก หรืองานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการประกาศ และงานต่าง ๆ ของคริสตจักร

เมื่อกล่าวถึงการยึดอาชีพเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้าแล้ว มีไม่กี่คนนักที่ยินดียึดอาชีพนี้ เพราะเป็นงานที่มีรายได้น้อย มีทางเจริญก้าวหน้าที่จำกัดมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้รับใช้พระเจ้าในประเทศไทย มิได้รับเกียรติชื่อเสียงจากสังคมเท่าที่ควร

ถ้าพิจารณาทางด้านประกาศพระกิตติคุณในแง่เกียรติยศ ชื่อเสียง และเงินทองแล้ว อาจไม่ใช่งานที่น่าทำ แต่ถ้าเราพิจารณาในอีกด้านหนึ่ง จะเห็นว่า งานด้านประกาศเป็นงานที่มีเกียรติที่สุด และให้กำไรแก่เรามากที่สุด

ในการทำงานอื่น ๆ ย่อมมีคนเป็นนายหรือเป็นผู้บังคับบัญชาของเราเขาอาจเป็นคนที่มีชื่อเสียง มีตำแหน่งสูง แต่เขาก็ยังคงเป็นคนเช่นเดียวกับเรา ส่วนการรับใช้พระเจ้านั้น เรามีนายที่เป็นนายเหนือ นายทั้งหลาย เป็นผู้ที่มีชื่อเสียง ตำแหน่งสูงสุดในจักรวาล ตำแหน่งของผู้รับใช้พระเจ้านั้นมีตำแหน่งธรรมดา แต่เป็นราชทูตของพระเจ้าสูงสุด (1 โครินธ์ 5:19, 20)

เมื่อกล่าวถึงความมั่นคงถาวร ในอาชีพแล้ว ไม่มีงานใดที่มั่นคงถาวรเท่ากับการรับใช้พระเจ้านามนุษย์ที่เป็นนายอาจเปลี่ยนแปลงได้ สถานการณ์ของสังคมอาจเปลี่ยนแปลง แต่พระเจ้าไม่ทรงเปลี่ยนแปลง พระองค์จะทรงเลี้ยงดูผู้รับใช้ของพระองค์ ตามความซื่อสัตย์ของพระองค์เอง งานทุกอย่างที่ทำในโลกนี้ สักวันหนึ่งจะหมดไป แต่การรับใช้พระเจ้าจะไม่มีวันสิ้นสุด

ในด้านความสุขความสบายใจแล้ว ผู้ที่พระเจ้าทรงนำให้รับใช้พระองค์อย่างแท้จริง จะพบความสุขยินดี ความอึดใจที่สุด ความสุขใจนี้เป็นสิ่งซึ่งไม่อาจซื้อได้ด้วยเงินทอง เกียรติหรือตำแหน่งจากพระเจ้าประทานให้แก่ผู้ที่รักพระองค์

หากพิจารณาถึงด้านความหมายของงาน ยังมีงานอะไรอีกหรือ ที่มีความหมายยิ่งกว่างานประกาศความชอบธรรมความจริง และชีวิตนิรันดร์? โลกปัจจุบันนี้กำลังดิ้นรนขวนขวายแสวงหาสันติสุข ความยุติธรรม ความชอบธรรม ความรักความเห็นอกเห็นใจกัน และที่สำคัญที่สุดก็คือ ชาวโลกกำลังแสวงหาพระองค์เที่ยงแท้ ความมั่นใจทางวิญญาณจิต ชีวิตนิรันดร์พวกเขาจะหาสิ่งเหล่านี้ได้จากไหน ใครจะนำสิ่งเหล่านี้ไปให้เขาได้

“เหตุฉะนั้น ความเชื่อได้เกิดขึ้นก็เพราะเราได้ฟัง และการที่ได้ฟังนั้น ก็เพราะฟังพระคำของพระคริสต์ แต่คนที่ยังไม่ได้เชื่อในพระองค์ เขาจะร้องขอพระองค์อย่างไรได้ และคนที่ยังไม่ได้ยินถึงพระองค์ เขาจะเชื่อในพระองค์อย่างไรได้ และเมื่อไม่มีใครประกาศให้เขาฟัง เขาจะได้อินถึงพระองค์อย่างไรได้” (โรม 10:17, 14)

อาชีพทั้งหลายที่กล่าวมานี้ เป็นเพียงตัวอย่างที่ดี มีความหมายยิ่ง ซึ่งคริสเตียนไม่ควรมองข้าม ยังมีงานและอาชีพอื่น ๆ อีกมาก ที่อาจเหมาะสมสำหรับท่านยิ่งกว่านี้ การที่จะพิจารณาเลือกอาชีพให้ได้ดี มีความสุขสบาย และความสำเร็จในชีวิต ขึ้นอยู่กับอาชีพที่ท่านจะประกอบไม่น้อย แต่ขณะเดียวกันจง

อย่าเป็นห่วงกังวลเกี่ยวกับอนาคตของท่านเกินไป จงทูลขอให้พระเจ้าทรงนำ มอบชีวิตของท่านในพระ
หัตถ์ของพระองค์ พระองค์จะทรงนำท่านที่ละก้าว จนกว่าท่านจะพบสิ่งที่เหมาะสมที่สุดสำหรับท่าน

“จงแสวงหาแผ่นดินของพระเจ้า และความชอบธรรมของพระองค์ก่อน แล้วพระองค์จะทรง
เพิ่มเติมสิ่งทั้งปวงเหล่านี้ให้” (มัทธิว 6:33)

หนังสือดีเกินกว่าจะประเมินค่าได้อีกชุดหนึ่งซึ่งเราใคร่ที่จะเสนอแก่ท่าน คือ

คู่มือเยาวชน

เป็นคู่มือฝึกสอนอบรมให้เยาวชน อยู่ในกรอบข่ายอันดีงาม ตามแนวทางของพระเจ้า ให้รู้จัก
รับผิดชอบในหน้าที่การงาน และเกื้อกูลซึ่งกันและกัน ซึ่งจะช่วยให้รู้จักรับผิดชอบ ในการทำงานของ
คริสตจักรในอนาคต

คู่มือเยาวชน หนึ่งชุดมี 4 เล่ม แต่ละเล่มวางหลักสูตรไว้ 3 เดือน ในแต่ละบท มีบทเรียน ปัญหา
ธรรม ละครย่อย ฯลฯ

สำหรับครูหรือผู้ที่ทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษา เราได้จัดทำภาคผนวกแนะนำวิธีใช้ไว้ให้เป็นพิเศษอีก
ด้วย

สนใจติดต่อได้ที่

กองคริสเตียนบรรณศาสตร์

28/2 ซอยประชาอุทิศ ถนนปทุมธานี

พระนคร, 4